

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ & ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

ΕΔΡΑ: Πλατεία Βικτωρίας 7, 104 34 Αθήνα ☎ 210 88 14 922 ☎ 210 88 15 393 ✉ info@omed.gr 🌐 www.omed.gr
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Πολυτεχνείου 21, 546 26 Θεσσαλονίκη ☎ 2310 517 128 ☎ 2310 517 119

Αθήνα, 14 Οκτωβρίου 2020

Αρ. Πρωτ. Μ-Δ: 298

Προς:

1. **Ομοσπονδία Ασφαλιστικών Συλλόγων Ελλάδας (ΟΑΣΕ)**, Βησσαρίωνος 9 και Σίνα, 106 72 Αθήνα
2. **Ένωση Ασφαλιστικών Εταιρειών Ελλάδος (ΕΑΕΕ)**, Ξενοφώντος 10, 105 57 Αθήνα

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

ΤΡΙΜ. 7 / 2020

Για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων όλης της χώρας στον κλάδο της ιδιωτικής ασφάλισης

1. Με την υπ' αριθ. πρωτ. Ο.ΜΕ.Δ. Μ-Δ 40/3Μ/5.02.2019 Αίτηση Μεσολάβησης της Δευτεροβάθμιας Συνδικαλιστικής Οργάνωσης με την επωνυμία **Ομοσπονδία Ασφαλιστικών Συλλόγων Ελλάδος (Ο.Α.Σ.Ε.)**, ζητήθηκε από τον Ο.ΜΕ.Δ. η ανάληψη μεσολαβητικής προσπάθειας για την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων όλης της χώρας στον κλάδο της ιδιωτικής ασφάλισης, επειδή οι απευθείας διαπραγματεύσεις που διεξήχθησαν μεταξύ αυτής και της Εργοδοτικής Οργάνωσης, δηλαδή της Ένωσης Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων Ελλάδος (Ε.Α.Ε.Ε), δεν οδήγησαν σε κατάρτιση Εθνικής Κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας για το χρονικό διάστημα 1.10.2018 έως 1.10.2021.
2. Μετά την ανάδειξη ως Μεσολαβήτριας της Βασιλείας Γιάνναρου και την ανάληψη των καθηκόντων της στις 4/3/2019, υποβλήθηκε η με αρ. πρωτ. Μ-Δ 244/12-6-2019 πρόταση μεσολάβησης.
3. Με το υπ' αριθμ. πρωτ. Μ-Δ 255/21-6-2019 έγγραφο του Προέδρου του Ο.ΜΕ.Δ., γνωστοποιήθηκε στα ως άνω μέρη, ότι η διαδικασία μεσολάβησης ολοκληρώθηκε με την αποδοχή της πρότασης από την εργατική πλευρά και την απόρριψη από την εργοδοτική.
4. Με την υπ' αριθμ. πρωτ. Μ-Δ 309/04Δ/10.10.2019 αίτηση προς τον Ο.ΜΕ.Δ., η ως άνω συνδικαλιστική οργάνωση με την επωνυμία Ομοσπονδία Ασφαλιστικών

Συλλόγων Ελλάδος (Ο.Α.Σ.Ε.), ζήτησε την παροχή υπηρεσιών διαιτησίας, για τη ρύθμιση των όρων αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων όλης της χώρας στον κλάδο της ιδιωτικής ασφάλισης.

5. Όπως αποτυπώνεται στο από 16/9/2019 Πρακτικό Ανάδειξης Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας, αναδείχθηκαν ως μέλη της Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας οι Διαιτητές Μίρκα Καζιτόρη (Κλήρωση Α', Ιωακείμ Σμυρνιώτης (Κλήρωση Γ') και Ιωάννης Τουτζιράκης (Κλήρωση Α'). Ως Πρόεδρος της Επιτροπής επελέγη ο Ιωάννης Τουτζιράκης. Η Επιτροπή Διαιτησίας ανέλαβε τα καθήκοντα της στις 24/12/2019 .
6. Με το υπ αριθ. πρωτ. Μ-Δ 268/8-9-2020 έγγραφο του Ο.ΜΕ.Δ., απεστάλη πρόσκληση στα μέρη, για συνάντηση αυτών με την Επιτροπή Διαιτησίας την 16/9/2020.
7. Στην κοινή συνάντηση των μερών η οποία πραγματοποιήθηκε στα γραφεία του ΟΜΕΔ την 16/9/2020 παραστάθηκαν με φυσική παρουσία από την εργατική πλευρά οι κ.κ. Παπαδόγιαννης Χρήστος, Χατζάκης Εμμανουήλ, Κολαΐτης Σπυρίδων-Ναπολέων, Ξηρόπουλος Σταύρος και από την εργοδοτική πλευρά οι κ.κ. Δημητρίου Παναγιώτης, Αντωνάκη Μαργαρίτα, Βαρουχάκη Εύα και Πινιώτης Κωνσταντίνος και με διαδικτυακή σύνδεση από την εργατική πλευρά οι κ.κ. Δάρρα Άννα και Ζερδελής Δημήτριος και από την εργοδοτική πλευρά οι κ.κ. Μιχάλη Φιλίππα και Λαπατάς Ιωάννης και διατυπώθηκαν οι θέσεις και οι απόψεις των μερών, τόσο όπως είχαν διατυπωθεί και καταγραφεί στο στάδιο της Μεσολάβησης, αλλά και αναπτύχθηκαν περαιτέρω στην συνεδρίαση κατά την διαδικασία της Διαιτησίας, δια των εκπροσώπων τους .

Ειδικότερα η εργοδοτική πλευρά έθεσε νομικά και ουσιαστικά ζητήματα

τα οποία και ανέπτυξε αναλυτικά στο προσκομισθέν 28.9.2020 υπόμνημα της και από 28.9.2020 συμπληρωματικό έγγραφο της και εν συντομία είναι τα εξής :

1. Ως προς τα νομικά θέματα:

α) Πρόβαλε την ένσταση σχετικά με την νομιμότητα της Διαιτητικής Διαδικασίας, θεωρώντας ανυπόστατη αυτήν ως προφανώς ανομιμοποίητη δεδομένου ότι η παραλαβή της Υπ' αριθμ. 04Δ/10.10.2019 αίτησης Διαιτησίας της Ομοσπονδίας Ασφαλιστικών Συλλόγων Ελλάδος (ΟΑΣΕ) από τα όργανα του ΟΜΕΔ μετά την 29.4.2019 και πριν την 30.10.2019 δεν παρήγαγε καμία νομική συνέπεια, καθώς η θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.ΜΕ.Δ., που είχε συγκροτηθεί με την υπ' αριθ. 10650/Δ1.1956/9.4.2014 απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΥΟΔΔ 233/29.4.2014), είχε λήξει την 29.04.2019.

β) Ομοίως πρόβαλε την ένσταση ότι η διαιτητική διαδικασία είναι άκυρη , λόγω μη τήρησης του άρθρου 16 § 4 εδ. β' του Ν. 1876/1990 - Η πρόσκληση των μερών (ΟΑΣΕ και Ε.Α.Ε.Ε.) για την ανάδειξη Επιτροπής Διαιτησίας θα έπρεπε να πραγματοποιηθεί εντός σαράντα οκτώ (48) ωρών από την κατάθεση στον Ο.ΜΕ.Δ. της αίτησης διαιτησίας της ΟΑΣΕ.

γ) Τέλος πρόβαλε και την ένσταση μη νόμιμης προσφυγής και έκδοσης διαιτητικής απόφασης, ισχυριζόμενη ότι η διαιτητική διαδικασία δεν είναι δυνατό να εξελιχθεί, διότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 57 του Ν. 4635/2019 - Οι από την 30.10.2019 ισχύουσες ρυθμίσεις του άρθρου 57 του Ν. 4635/2019 είναι εφαρμοστέες και στις περιπτώσεις εκκρεμών υποθέσεων διαιτησίας. Σε κάθε περίπτωση, ακόμη κι αν γινόταν δεκτό ότι η παρούσα διαιτητική διαδικασία είναι υποστατή και έγκυρη, παρά τα όσα εκτίθενται ανωτέρω (υπό I και II), η διαιτητική διαδικασία δεν είναι δυνατό να εξελιχθεί, διότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 57 του Ν. 4635/2019. Ειδικότερα, οι από την 30.10.2019 ισχύουσες ρυθμίσεις του άρθρου 57 του Ν. 4635/2019 είναι εφαρμοστέες και στις περιπτώσεις εκκρεμών υποθέσεων διαιτησίας, δηλαδή είτε υποθέσεων που σχετίζονται με αιτήσεις διαιτησίας οι οποίες είχαν κατατεθεί πριν την έναρξη ισχύος του Ν.4635/2019 και στις οποίες, κατά την έναρξη ισχύος του τελευταίου, δεν είχε ορισθεί διαιτητής ή Τριμελής Επιτροπή Διαιτησίας είτε σχετίζονται με αιτήσεις στις οποίες είχε ορισθεί διαιτητής ή Τριμελής Επιτροπή Διαιτησίας πριν την έναρξη ισχύος του Ν.4635/2019 αλλά δεν είχαν αναλάβει τα καθήκοντά τους κατά την έναρξη ισχύος του Ν.4635/2019. Ο λόγος είναι ότι από το περιεχόμενο των διατάξεων του άρθρου 57 του Ν. 4635/2019 προκύπτει πως η πραγματική βούληση του νομοθέτη, όπως εξάγεται από το γενικότερο σκοπό της διαιτητικής διαδικασίας σε συνάρτηση με τη φύση και το αντικείμενο των συγκεκριμένων νομοθετικών τροποποιήσεων, είναι η εφαρμογή των εν λόγω ρυθμίσεων, από την στιγμή δημοσίευσης της νέας διατάξεως, σε όλες τις περιπτώσεις, ανεξαρτήτως εάν αυτό δεν διατυπώνεται ρητώς.

2. Ως προς τα θέματα ουσίας της συλλογικής διαφοράς σε επικουρική βάση, η εργοδοτική πλευρά (όπως αναλυτικά ανέπτυξε στο προσκομισθέν υπόμνημα της (Μ-Δ 275/28.9.2020), έκανε περιγραφή του οικονομικού περιβάλλοντος και της κατάστασης του κλάδου ιδιωτικής ασφάλισης από το έτος 2009 έως σήμερα – υφισταμένης της πανδημίας του κορωνοϊού, με αναφορά και σε επί μέρους ειδικά θέματα , όπως την ύφεση, την ανεργία, την μη χρηματοδότηση των ασφαλιστικών επιχειρήσεων από κρατικό προϋπολογισμό, τα έσοδα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, τις αποδόσεις των επενδύσεων, τα ίδια κεφάλαια, τις συστάσεις της ΕΙΟΡΑ και την αιτιολογία της μη αποδοχής της πρότασης Μεσολάβησης, ενώ τέλος υπέβαλε την πρόταση της, σε ενδεχόμενη νέα κλαδική ΣΣΕ η οποία πρόταση της προβλέπει επί λέξει τα ακόλουθα :

<< ΧΡΟΝΙΚΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΣΕ : Δύο έτη.

ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΣΣΕ :

- Εισαγωγικός μισθός : 720€ για τους εργαζόμενους που προσελήφθησαν πριν τον Αύγουστο του 2012 και 650€ για τους εργαζόμενους που προσελήφθησαν μετά τον Αύγουστο του 2012.
- Πλήθος και είδος μισθολογικών κλιμακίων: 5 διετίες.
- Διαφορά ανά μισθολογικό κλιμάκιο : 1,7%.
- Επιδόματα επί του μισθού του εισαγωγικού κλιμακίου που σχετίζονται με την οικογενειακή κατάσταση : Γάμου 10% ,Τέκνων 6% ,προστατευομένων μελών ΑΜΕΑ 16%
- Επιδόματα επί του μισθού του εισαγωγικού κλιμακίου που σχετίζονται με τις σπουδές. Τα επιδόματα αυτά θα καταβάλλονται μόνον εφόσον υπάρχει συνάφεια των σπουδών με το αντικείμενο εργασίας του εργαζόμενου. Επίσης, εφόσον ο εργαζόμενος συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις λήψεως περισσότερων του ενός από τα επιδόματα αυτά, θα λαμβάνει μόνον το επίδομα για το οποίο προβλέπεται το υψηλότερο ποσοστό : - Τ.Ε.Ι.: 8% , - Α.Ε.Ι.: 10%, -Master: 12% , - Διδακτορικό: 14%, - Ασφαλιστικών σπουδών Ε.Ι.Α.Σ.: 6% ΔΑΣ & 8% Advanced / ACII.
- Αποζημίωση εξόδων βρεφονηπιακού σταθμού : 120 € μηνιαίως για κάθε τέκνο.

ΜΗ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΣΣΕ : Οι αντίστοιχοι όροι της ισχύουσας ΕΓΣΣΕ.

Σε κάθε περίπτωση δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η ΠΥΣ 6/2012, στο άρθρο 4 αναφέρει μεταξύ άλλων ότι «Από 14-2-2012 και μέχρι το ποσοστό της ανεργίας να διαμορφωθεί σε ποσοστό κάτω του 10%, αναστέλλεται η ισχύς διατάξεων νόμων, κανονιστικών πράξεων, Συλλογικών Συμβάσεων ή Διαιτητικών Αποφάσεων, οι οποίες προβλέπουν αυξήσεις μισθών ή ημερομισθίων, περιλαμβανομένων και εκείνων περί υπηρεσιακών ωριμάνσεων (...)». Από τα ανωτέρω προκύπτει μετά βεβαιότητας ότι η θέληση του νομοθέτη ήταν να μην επιβαρύνει τον εργοδότη με οιοδήποτε επιπλέον κόστος μισθοδοσίας έως ότου η ανεργία υποχωρήσει σε ποσοστό κάτω του 10%. Δεδομένου ότι το γράμμα της συγκεκριμένης διατάξεως είναι απολύτως σαφές, δεν θα ήταν δυνατόν να υποστηριχθεί ότι η εν λόγω διάταξη αφορά μόνον την περίπτωση των επιδομάτων χρόνου υπηρεσίας - προϋπηρεσίας και, γενικότερα, των ωριμάνσεων που σχετίζονται με την πάροδο χρόνου εργασίας. Η περίπτωση επιδομάτων που σχετίζονται μόνον με την πάροδο χρόνου εργασίας, αποτελεί μια μόνον μορφή αυξήσεων αποδοχών που, κατά την ΠΥΣ, δεν είναι

εφαρμοστέα. Αυτό προκύπτει από την διατύπωση «περιλαμβανομένων και», η οποία, εάν η ρύθμιση αφορούσε μόνον τις ωριμάνσεις, δεν θα ήταν αυτή. Η βούληση του νομοθέτη ήταν, έως ότου μειωθεί η ανεργία σε ποσοστό μικρότερο του 10%, να μην είναι υποχρεωτικώς εφαρμοστέα καμία αύξηση των νομίμων αποδοχών, είτε η τελευταία προκύπτει μέσω αναπροσαρμογής των βασικών μισθών ή ημερομισθίων, είτε μέσω οποιουδήποτε άλλου τρόπου (π.χ. μέσω επιδομάτων υπηρεσίας ή προϋπηρεσίας).>>

Προσκομίσθηκε δε από την εργοδοτική πλευρά ως συνημμένο οικονομικό στοιχείο στο υπόμνημα της (Μ-Δ 275/28.9.2020), Γράφημα Εξέλιξης Ασφαλιστρών /ΑΕΠ ,με πηγή τις ετήσιες στατιστικές εκθέσεις της ΕΑΕΕ δημοσιευμένες στην ιστοσελίδα <http://www1eae.gr/etisia-statistiki-ekthesi> .

Τέλος μόνο η εργοδοτική πλευρά, με το αριθμό (Μ-Δ 275/28.9.2020), προσκόμισε συμπληρωματικό έγγραφο προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής Διαιτησίας, κατόπιν ερωτημάτων που εκείνος μόνος και προσωπικά είχε απευθύνει στα μέρη ,χωρίς προσκομιδή περαιτέρω οικονομικών στοιχείων.

Η θέση της εργατικής πλευράς στα νομικά και ουσιαστικά θέματα

Οι θέσεις της εργατικής πλευράς αποτυπώθηκαν τόσο προφορικά δια των εκπροσώπων της στην συνεδρίαση της Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας όσο και δια του υπομνήματος της (Μ-Δ 280/28.9.2020) και όλων των συνημμένων εγγράφων που προσκόμισε (πίνακας 1 παραγωγής ασφαλιστρών –κερδοφορίας κλπ στοιχεία από το 2014 έως 2019 , πίνακας 2 δείκτης φερεγγυότητάς 2019 vs 2018, η από Σεπτεμβρίου 2020 οικονομική μελέτη του καθηγητή Ιωάννη Χαλκιά ,ετήσια έκθεση 2019 ΚΡΜΓ, δημοσιεύματα ευρωστίας ασφαλιστικής αγοράς και αυτών που είχαν προσκομισθεί ήτοι και την Μ-Δ 246/ 13.8.2020 Γνωμοδότηση Γεωργίου Λεβέντη .

Συνοπτικά

1. Νομικά ζητήματα. Επί των ενστάσεων που τέθηκαν αντέτεινε ότι η υπό κρίση υποβληθείσα αίτηση της την 10.10.2019 προς τον ΟΜΕΔ για την παροχή υπηρεσιών Διαιτησίας, δεν δύναται να καταληφθεί από τις διατάξεις του Ν.4635/2019 άρθ 57 με τον οποίον αντικαταστάθηκαν οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 16 του Ν.1876/1990, ο οποίος στο άρθρο 241 αυτού ορίζει ρητά ότι η ισχύς αρχίζει από την δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως εκτός αν άλλως ορίζεται σε επί μέρους διατάξεις, ήτοι από 30.10.2019 και ότι είναι προφανές πως οι νέες προϋποθέσεις του Νόμου 4635/2019 δεν είναι δυνατόν να αφορούν τις αιτήσεις προσφυγής στη διαιτησία που είχαν υποβληθεί πριν από την έναρξη ισχύος του Ν. 4635/2019. Αν ο νομοθέτης ήθελε οι νέες αυτές προϋποθέσεις μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία

να καταλαμβάνουν και τις ήδη εκκρεμείς αιτήσεις προσφυγής στη διαιτησία, αν δηλαδή ο νομοθέτης ήθελε όλες οι εκκρεμείς (κατά την έναρξη ισχύος του νόμου) διαδικασίες ή αιτήσεις διαιτησίας να καταργούνται, όφειλε να το έχει ορίσει ρητά. Ήδη από τις πολλές μεταβατικές διατάξεις του ΕισΝΑΚ αλλά και άλλων νόμων συνάγεται η **γενικότερη αρχή**, ότι όταν ο νέος νόμος θέτει νέες προϋποθέσεις για την απόκτηση ενός δικαιώματος, η νέα αυτή ρύθμιση δεν ισχύει και δεν επηρεάζει τα κτηθέντα ήδη δικαιώματα. Την αυτή αντίληψη εκφράζουν και οι νέες ρυθμίσεις του δικαίου μεσολάβησης/διαιτησίας που ήδη αναφέρθηκε . Π.χ. όταν ο Ν. 4549/2018 εισήγαγε ως νέα προϋπόθεση για τη μονομερή προσφυγή στη διαιτησία το ότι ο προσφεύγων αποδέχτηκε την πρόταση του μεσολαβητή, όρισε με τη μεταβατική διάταξη του αρθρ. 15 § 5 ότι η νέα αυτή προϋπόθεση δεν ισχύει για τις εκκρεμείς αιτήσεις διαιτησίας. Αντιθέτως, όταν ο Ν. 4303/2014 εισήγαγε τη δυνατότητα εφέσεως κατά της ΔΑ πρώτου βαθμού, προέβλεψε ότι η δυνατότητα άσκησης εφέσεως ισχύει και για τις εκκρεμείς προσφυγές στη διαιτησία, δεδομένου ότι με την άσκηση της εφέσεως δεν θίγεται κάποιο κερτημένο δικαίωμα του μέρους που έχει προσφύγει στη διαιτησία. Επομένως, οι νέες προϋποθέσεις μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία ισχύουν από 30.10.2019 και εφεξής και δεν επηρεάζουν τις εκκρεμείς αιτήσεις διαιτησίας. Όσοι δηλ. προσέφυγαν νομίμως μέχρι την παραπάνω ημερομηνία στη διαιτησία, δικαιούνται να συνεχισθεί η διαδικασία. Ουδείς άλλωστε λόγος γενικότερου συμφέροντος επιβάλλει την άμεση εφαρμογή της νέας ρύθμισης επί των εκκρεμών αιτήσεων διαιτησίας, αφού μάλιστα η απόφαση του διαιτητή ή Επιτροπής Διαιτησίας επί της ουσίας της συλλογικής διαφοράς λαμβάνεται με τα ίδια στοιχεία και κριτήρια που ορίζει το αρθρ. 16 § 5, 6 του Ν. 1876/90 (είτε δηλ. η αίτηση διαιτησίας ήταν εκκρεμής πριν από την 30.10.2019 είτε όχι).

Η εργατική πλευρά υποστηρίζει ότι η διαιτητική διαδικασία στην περίπτωση της μονομερούς προσφυγής αρχίζει με την υποβολή της αιτήσεως διαιτησίας στον ΟΜΕΔ από το μέρος της διαφοράς που αποδέχτηκε την πρόταση του μεσολαβητή. Το παραδεκτό και το κύρος της αίτησης διαιτησίας κρίνεται σύμφωνα με το δικαίο που ισχύει κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης. Αν μετά την υποβολή της αίτησης δεν επιλεγεί εντός της ενδεικτικής προθεσμίας των 48 ωρών ο διαιτητής ή τη Επιτροπή Διαιτησίας, η διαδικασία της διαιτησίας, που έχει ήδη αρχίσει με την υποβολή της αίτησης, συνεχίζεται κανονικά.

Σχετικά με την ένσταση για την έλλειψη νομιμότητας της διαδικασίας, λόγω της λήξης της θητείας του ΔΣ του ΟΜΕΔ καθώς οι υπηρεσίες του ΟΜΕΔ δεν είχαν αρμοδιότητα να παραλαμβάνουν αιτήσεις μεσολάβησης -διαιτησίας και οι σχετικές πράξεις παραλαβής δεν κατέστησαν έγκυρες μετά τη δια νόμου παράταση της θητείας του ΔΣ., η εργατική πλευρά αντιτείνει : Ότι, η θητεία των μελών του ΔΣ του ΟΜΕΔ έληξε την 29.4.2019, παρατάθηκε όμως με το άρθρο 64 του Ν. 4635/2019 από τη

λήξη της (δηλ. από την 29.4.2019) έως την 31.12.2019. Ο ΟΜΕΔ είναι ένας ανεξάρτητος φορέας που ιδρύθηκε από την πολιτεία με νόμο ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, το οποίο λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του ιδρυτικού του νόμου, τα προεδρικά διατάγματα και τις κανονιστικές πράξεις που εκδίδονται κατ'εξουσιοδότηση του αρθρ. 18 § 2 Ν. 1876/90, καθώς και τις αποφάσεις του ΔΣ του, κατά παρέκκλιση των διατάξεων που αφορούν τον δημόσιο τομέα. Σκοπός του ΟΜΕΔ είναι η υποστήριξη των συλλογικών διαπραγματεύσεων με την παροχή υπηρεσιών μεσολάβησης και διαιτησίας προς τις εργατικές και εργοδοτικές οργανώσεις και μεμονωμένους εργοδότες. Ο ΟΜΕΔ διοικείται από 7μελές ΔΣ, που αποτελείται από τρεις εκπροσώπους των κορυφαίων εργοδοτικών οργανώσεων (ΣΕΒ, ΓΣΕΒΕΕ και ΕΣΣΕ) και τρεις εκπροσώπους της ΓΣΕΕ και ένα πρόεδρο που επιλέγεται με ομόφωνη απόφαση των παραπάνω εκπροσώπων. Το παραπάνω ΔΣ συγκροτείται σε σώμα με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και με 5ετή θητεία. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι ο ΟΜΕΔ ανήκει στην τρίτη κατηγορία νομικών προσώπων, μεικτής δηλ. φύσεως, τα οποία δεν ιδρύονται με ιδιωτική πρωτοβουλία, αλλά με πράξη του κράτους και με μορφή ΝΠΙΔ, προκειμένου να ασκήσουν μία δραστηριότητα που ενδιαφέρει το κοινωνικό σύνολο. Ο ΟΜΕΔ λειτουργεί σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζει ο ιδρυτικός του νόμος. Από τον ιδρυτικό σκοπό του ΟΜΕΔ, ο οποίος είναι η παροχή υπηρεσιών μεσολάβησης/διαιτησίας, συνάγεται ότι οι μεσολαβητές/διαιτητές που απολαμβάνουν πλήρους ανεξαρτησίας κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, είχαν αρμοδιότητα να παρέχουν υπηρεσίες μεσολάβησης/διαιτησίας και κατά το χρονικό διάστημα που είχε λήξει η θητεία του ΔΣ. Επίσης οι διοικητικές υπηρεσίες του ΟΜΕΔ είχαν αρμοδιότητα να παραλαμβάνουν αιτήσεις μεσολάβησης/διαιτησίας. Δεδομένου ότι η θητεία του ΔΣ παρατάθηκε από το νομοθέτη (ως είχε εξουσία) με νόμο για όλο το χρονικό διάστημα από 29.4.2019 έως 31.12.2019, είναι προφανές ότι δεν υφίσταται κενό διοικήσεως. Άλλωστε η παράταση της θητείας απέβλεπε ακριβώς στον σκοπό αυτό, δηλ. να μην υπάρξει κενό διοικήσεως. Συνεπώς οι πράξεις παραλαβής αιτήσεων μεσολάβησης/διαιτησίας κατά το χρονικό διάστημα από 29.4.2019 έως 31.12.2019 είναι έγκυρες, αφού έγιναν από υπηρεσιακά όργανα αρμόδια και εντεταλμένα προς τούτο από νόμιμη διοίκηση.

2. Ως προς τα θέματα ουσίας της συλλογικής διαφοράς η εργατική πλευρά υποστήριξε ότι ως προς την ουσία των αιτημάτων της έχει τοποθετηθεί αναλυτικά κατά το στάδιο της Μεσολάβησης με υπομνήματα και αναλυτικά στοιχεία, τα οποία επαναφέρει και παραθέτει επιχειρήματα για τα Οικονομικά Ζητήματα του Κλάδου με αναφορά στα προσκομισθέντα οικονομικά στοιχεία, στατιστικά και αποτελέσματα από το έτος 2014 έως το 2019 με αποτύπωση σε πίνακα 1 και 2 ,σε μελέτη της ΚΡΜΓ έτους 2019 και επίκαιρα δημοσιεύματα του Κλάδου. Παρά δε το γεγονός ότι η εργατική πλευρά είχε αποδεχτεί την Πρόταση της Μεσολαβήτριας, δήλωσε ότι θα

επιθυμούσε βελτίωση αυτής, καθώς οι ασφαλιστικές εταιρίες, με στοιχεία που καταθέτουν, έχουν αυτήν την οικονομική δυνατότητα, ενώ, επισημαίνει ότι ήδη ο μέσος μηνιαίος μισθός της αιτούμενης από την εργατική πλευρά κλαδικής ΣΣΕ, κυμαίνεται πολύ χαμηλότερα από τον ήδη καταβαλλόμενο. Αναφέρθηκε επίσης η εργατική πλευρά ,αναλυτικά στην μέχρι σήμερα κατάσταση του Κλάδου, στοιχεία Κλάδου και στοιχεία εργαζομένων ,σε συνδυασμό με την παρούσα κρίση λόγω covid 19, τις δυνατότητες των εταιριών και τις προοπτικές . Δήλωσε ότι επιθυμεί να ισχύσει κλαδική ΣΣΕ προκειμένου να υπάρξει εργασιακή ειρήνη, ενώ αιτήθηκε διάρκεια ισχύος κλαδικής ΣΣΕ μέχρι το τέλος του έτους 2022.

Κατόπιν των ανωτέρω

Και επειδή δεν κατέστη δυνατό τα μέρη να καταλήξουν σε συμφωνία, η επιτροπή διαιτησίας, για να εκδώσει τη διαιτητική απόφαση έλαβε υπόψη τα ως άνω στοιχεία καθώς και τα ακόλουθα:

- Όλο το φάκελο της μεσολάβησης με τις απόψεις, τις θέσεις, τα επιχειρήματα, τις προτάσεις και αντιπροτάσεις των μερών, όπως αυτές αναπτύχθηκαν προφορικά κατά τη διάρκεια της διαδικασίας Μεσολάβησης και διατυπώθηκαν εγγράφως με υπομνήματα, καθώς και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.
- Την από 16.8.2018 πρόσκληση για διαπραγματεύσεις και κατάρτιση νέας κλαδικής συλλογικής σύμβασης εργασίας από την εργατική προς την εργοδοτική πλευρά.
- την από 21.06.2019 αποδοχή της πρότασης Μεσολάβησης από την εργατική πλευρά
- Τις εξουσιοδοτήσεις προς τους εκπροσώπους των μερών της συλλογικής διαφοράς.
- Το από 16/9/2020 πρακτικό διαιτησίας κοινής συνάντησης με τους εκπροσώπους των μερών της συλλογικής διαφοράς.
- Το με αρ.πρωτ.ΜΔ 275/28.9.2020 υπόμνημα της Εργοδοτικής πλευράς και το με αρ.πρωτ. ΜΔ-276/28.9.2020 έγγραφο αυτής προς τον Πρόεδρο της Τριμ.Επιτροπής μετά του συνημμένου Γραφήματος) με όλες τις απόψεις της εργοδοτικής πλευράς .
- Το με αρ.πρωτ. (Μ-Δ 280/28.9.2020) υπόμνημα της Εργατικής πλευράς και όλων των συνημμένων εγγράφων που προσκομίσθηκαν (πίνακας 1 παραγωγής ασφαλιστρών –κερδοφορίας κλπα στοιχεία από το 2014 έως 2019 ,πίνακας 2 δείκτης φερεγγυότητάς 2019 vs 2018, η από Σεπτεμβρίου 2020 οικονομική μελέτη του καθηγητή Ιωάννη Χαλκιά, ετήσια έκθεση 2019 ΚΡΜΓ, δημοσιεύματα και η με αριθμό πρωτ. Μ-Δ 246/ 13.8.2020 Γνωμοδότηση Γεωργίου Λεβέντη και όλες τις απόψεις της εργατικής πλευράς .
- Τις απόψεις των Κ. Παπαδημητρίου, Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, 2^η εκδ. 2019, Γ. Λεβέντη, Οι πρόσφατες μεταρρυθμίσεις στο συλλογικό εργατικό δίκαιο Ν.

4635/2019, Επενδύω στην Ελλάδα και άλλες διατάξεις, ΔΕΝ 2020, Ι. Ληξουριώτη, Έναρξη ισχύος νέων περί Διαιτησίας διατάξεων και όρια παρέμβασης του θεσμού στις συλλογικές εργασιακές σχέσεις, ΔΕΝ τομ. 76 τευχ. 1760/2020, Α. Καζάκου, Το νέο δίκαιο των ΣΣΕ και της διαιτησίας: Από τις συλλογικές ρυθμίσεις στην ενίσχυση του ρόλου της ατομικής σύμβασης εργασίας, ΕΕΔ 79, Κ. Παπαδημητρίου, Το σύστημα επίλυσης συλλογικών διαφορών εργασίας μετά το Ν. 4635/2019, ΔΕΕ 3-4/2020, επί της μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία κατά το άρθρο 57 Ν. 4635/2019.

**Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ ΤΗΣ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑΣ ΠΟΥ ΠΡΟΕΒΑΛΕ
Η ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ**

Η υπό κρίση αίτηση προς παροχή υπηρεσιών Διαιτησίας, υπεβλήθη στον ΟΜΕΔ την 10.10.2019.

1. Σχετικά με το καθεστώς υπό το οποίο θα κριθεί η συλλογική διαφορά στο στάδιο της Διαιτησίας, κρίσιμος χρόνος είναι αφ' ενός η ημερομηνία έναρξης ισχύος του Ν.4635/2019, δηλαδή η 30η Οκτωβρίου 2019 και αφ' ετέρου η ημερομηνία υποβολής της αίτησης διαιτησίας. Σε όσες αιτήσεις διαιτησίας υποβλήθηκαν μετά την ισχύ του παραπάνω νόμου, εφαρμόζονται οι ρυθμίσεις του νέου νόμου. Όμως αίτηση διαιτησίας που έχει ήδη υποβληθεί πριν την έναρξη ισχύος του νόμου συνεχίζεται κανονικά και διέπεται από τις διατάξεις του Ν.1876/1990, όπως αυτός ίσχυε κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης Διαιτησίας, ανεξαρτήτως εάν έχει ορισθεί ή όχι επιτροπή διαιτησίας ή εάν έχει εκδοθεί ή όχι διαιτητική απόφαση (βλ. **Κ. Παπαδημητρίου, Το σύστημα επίλυσης συλλογικών διαφορών εργασίας μετά το Ν 4635/2019, Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιριών, τ. 3- 4, σ. 311 επ., βλ. σχετική γνωμοδότηση του καθηγητή της Νομικής κ. Γ. Λεβέντη**).

Το γεγονός ότι ο Ν. 4635/2019 δεν έχει συμπεριλάβει μεταβατικές διατάξεις για τις εκκρεμείς υποθέσεις ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. δεν συνεπάγεται ότι ο μεταγενέστερος της υποβολής της αίτησης διαιτησίας νόμος καταλαμβάνει αναδρομικά και τις εκκρεμείς ενώπιον της Διαιτησίας του Ο.ΜΕ.Δ. συλλογικές διαφορές. Ούτε επίσης μπορεί να θεωρηθεί ότι το γεγονός ότι ο νομοθέτης δεν διατύπωσε ρητά εξαίρεση συνεπάγεται ότι εφαρμόζονται οι ρυθμίσεις του νέου νόμου στις εκκρεμείς ενώπιον του ΟΜΕΔ συλλογικές διαφορές.

Δεν τίθεται ζήτημα περί γνήσιας αναδρομικότητας των διατάξεων του Ν. 4635/2019 και μάλιστα κατά τρόπο σιωπηρό, μόνο και μόνον επειδή δεν περιελήφθησαν στο Ν.4635/2019 μεταβατικές διατάξεις ως προς τις εκκρεμείς συλλογικές διαφορές. Η νομολογία αρνείται να δεχθεί τη νομιμότητα της γνήσιας αναδρομικότητας, ακόμα και

όταν αυτή προβλέπεται ρητά στη διάταξη νόμου, ενώ στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν υφίσταται ρητή προβλεπόμενη αναδρομικότητα. Ειδικότερα, με το άρθρο 2 Α.Κ. εκφράζεται η γενικότερη αρχή του δικαίου περί μη αναδρομικότητας των νόμων, που αποβλέπει στην κατά το δυνατόν διασφάλιση της βεβαιότητας των νόμων, που αποβλέπει στην κατά το δυνατόν διασφάλιση της βεβαιότητας των δικαιωμάτων, την προστασία της ασφάλειας των συναλλαγών και της σταθερότητας δικαίου. (βλ. Α. Καζάκου, *Συλλογικές συμβάσεις εργασίας και διαιτησία μετά την Π.Υ.Σ. 6/18.2.2012 ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ τόμος 71 έτος 2012 σελ.621- 623*). Όπως ορθά υποστηρίζεται στη θεωρία «Η αποδοκιμασία της αναδρομικότητας των νόμων έχει και συνταγματική θεμελίωση στην αρχή του κράτους δικαίου. Οι ειδικές απαγορεύσεις αναδρομικότητας των φορολογικών, των ποινικών και των ψευδοερμηνευτικών νόμων εκφράζουν, ως ρυθμίσεις parte pro toto, μια γενικότερη αποδοκιμασία της αναδρομικότητας».

Δραστικό περιορισμό στην αναδρομική ισχύ επιβάλλει και η συνταγματική αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, αρχή που αξιώνει εφαρμογή όχι μόνο έναντι της διοίκησης αλλά και του νομοθέτη. Παρόμοιο ζήτημα είχε προκύψει από τη ρύθμιση του άρθρου 3 παρ. 4 Π.Υ.Σ. 6/28.2.2012, με την οποία καταργείτο το δικαίωμα μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία και προσδόθηκε κατά τρόπο ρητό γνήσια αναδρομική ισχύς στις ρυθμίσεις για τη διαιτησία, στις οποίες επιχειρήθηκε να υπαχθούν και όσες υποθέσεις ήταν ήδη εκκρεμείς στη διαιτησία του ΟΜΕΔ μετά από μονομερή προσφυγή που είχε γίνει πριν από την έναρξη ισχύος της Π.Υ.Σ. (14.2.2012). Για τις υποθέσεις αυτές ορίστηκε ότι σε περίπτωση που δεν έχει εκδοθεί διαιτητική απόφαση δεν συζητούνται αλλά τίθενται στο αρχείο. Πέραν της συνταγματικότητας και τη νομιμότητας της ως άνω ρύθμισης του άρθρου 3 παρ. 4 ΠΥΣ 6/2012 είχε ρητά προβλεφθεί η αναδρομική ισχύς του νόμου για τις εκκρεμείς ενώπιον της Διαιτησίας του Ο.ΜΕ.Δ. συλλογικές διαφορές.

Άλλωστε η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης θεμελιώνεται βασικά στην αρχή του κράτους δικαίου, που επικαθορίζεται τελικά από την ύψητη συνταγματική αρχή της προστασίας της ανθρώπινης αξίας. Ως εκ τούτου, με βάση τα παραπάνω, η συλλογική διαφορά που άγεται ενώπιον του ΟΜΕΔ δεν μπορεί να κατατμηθεί ούτε σε σχέση με το αντικείμενο της, ούτε σε σχέση με την ικανότητα των μερών ή οποιαδήποτε άλλο στοιχείο, ώστε να φθάνει κανείς στο συμπέρασμα ότι για αιτήσεις που ήχθησαν ενώπιον της Διαιτησίας του Ο.ΜΕ.Δ. πριν τη μεταβολή του υφιστάμενου κατά το χρόνο αυτό νομοθετικού καθεστώτος, καταργείται το ίδιο το δικαίωμα που έχει παραγάγει ήδη έννομα αποτελέσματα ή τροποποιούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις της άσκησης του.

Στις εκκρεμείς στη δαιτησία του Ο.ΜΕ.Δ. συλλογικές διαφορές συμφερόντων, το δικαίωμα προσφυγής στη μεσολάβηση ή τη δαιτησία, που γεννήθηκε και ασκήθηκε πριν από την έναρξη ισχύος του νέου νομοθετήματος, έχει ήδη παραγάγει έννομα αποτελέσματα (τη συγκεκριμένη συλλογική διαφορά συμφερόντων που θα επιλυθεί με τη συγκεκριμένη διαδικασία και το συγκεκριμένο αντικείμενο σύμφωνα με τις τότε ισχύουσες ρυθμίσεις). Η συλλογική διαφορά συμφερόντων που άγεται ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. δεν μπορεί να κατατμηθεί ούτε σε σχέση με το αντικείμενο της, ούτε σε σχέση με την ικανότητα των μερών ή οποιοδήποτε άλλο στοιχείο της, ούτε σε σχέση με το διαδικαστικό και το ουσιαστικό μέρος. Γι' αυτό η διαπραγμάτευση των μερών και η έγερση συλλογικής διαφοράς ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. αποτελούν ένα ενιαίο όλο. Εξαιτίας αυτού του ενιαίου χαρακτήρα, άλλωστε, η επίμαχη Πράξη δεν μπορεί να καταλάβει τις ήδη εκκρεμείς συλλογικές διαφορές συμφερόντων ούτε για τον εφεξής χρόνο (στο πλαίσιο της μη γνήσιας αναδρομής), και μάλιστα ούτε σε σχέση με τη διαδικασία ούτε σε σχέση με την ουσία. Τυχόν εφαρμογή του νέου δικαίου στις εκκρεμείς υποθέσεις δαιτησίας από το χρονικό σημείο της έναρξης ισχύος του και εξής δεν θα ήταν μια αποδεκτή μη γνήσια αναδρομή αλλά θα ισοδυναμούσε (λόγω του ενιαίου χαρακτήρα της συλλογικής διαφοράς) με γνήσια αναδρομή (= ανατροπή μιας ήδη δημιουργηθείσας κατάστασης και όχι εφαρμογή του νέου δικαίου από το χρονικό σημείο της έναρξης ισχύος του και εξής σε μια διαρκή έννομη σχέση, που συμβαίνει επί μη γνήσιας αναδρομής).{βλ. *Α. Καζάκου, Συλλογικές συμβάσεις εργασίας και δαιτησία μετά την Π.Υ.Σ. 6/18.2.2012 ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ τόμος 71 έτος 2012 σελ.621- 623* } .

Το ότι ο νόμος δεν έχει αναδρομική ισχύ δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να ρυθμίζει έννομες σχέσεις του παρελθόντος, ιδίως έννομες σχέσεις του παρελθόντος, οι οποίες και υπό το νέο νόμο εξακολουθούν να υπάρχουν και να παράγουν αποτελέσματα. Έτσι γίνεται δεκτό ότι νόμοι ή διατάξεις που δεν έχουν αναδρομική ισχύ είναι δυνατόν να καταλαμβάνουν και να ρυθμίζουν για το μέλλον τα αποτελέσματα και τις έννομες συνέπειες δικαιοπραξιών, εννόμων σχέσεων ή παρωχημένων γεγονότων που είχαν καταρτισθεί και προϋπήρχαν του νέου νόμου, χωρίς όμως να θίγουν τις έννομες συνέπειες που έχουν ήδη επέλθει μέχρι την έναρξη ισχύος του νέου νόμου. Οι νόμοι αυτοί αποκαλούνται και μη γνήσια αναδρομικοί ή σαφέστερα νόμοι άμεσης εφαρμογής, διότι έχουν άμεσο αποτέλεσμα, και εμποδίζουν την επιβίωση του παλαιού νόμου, με το να προσδίδουν διαφορετικές έννομες συνέπειες για το μέλλον σε δικαιοπραξίες, έννομες καταστάσεις ή γεγονότα που είχαν δημιουργηθεί υπό την ισχύ του προγενέστερου νόμου. Το αν οι υφιστάμενες από το παρελθόν έννομες σχέσεις υπάγονται στην ισχύ του νέου νόμου ή εξακολουθούν να διέπονται από τον παλιό, είναι ζήτημα ερμηνείας του νέου νόμου και κρίνεται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Σε πολλές όμως περιπτώσεις ο ίδιος ο νόμος ορίζει αν είναι άμεσης

εφαρμογής και αν καταλαμβάνει ή όχι καταστάσεις ή σχέσεις προγενέστερες της εισαγωγής του. Παραδείγματα τέτοιων διατάξεων περιέχει ο ΕισΝΑΚ (βλ. άρθρα 13, 16, 19, 25, 64 κ.ά.). Επίσης παραδείγματα τέτοιων διατάξεων περιέχει και αυτός ο Ν. 4635/2019 (βλ. το αρθρ. 50 § 3 του Ν. 4569/2018, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 71 του Ν. 4635/19, βλ. άρθρο 13 Ν. 4611/2019, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 70 του Ν. 4635/2019. Παραδείγματα, τέλος, τέτοιων διατάξεων περιέχουν και οι πρόσφατοι νόμοι που εισήγαγαν αλλαγές στο σύστημα μεσολάβησης/διαιτησίας του Ν. 1876/90. Οι νόμοι αυτοί διευκρίνισαν με ρητές διατάξεις το ζήτημα αν οι νέες διατάξεις καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς αιτήσεις μεσολάβησης και αιτήσεις προσφυγής στη διαιτησία. Π.χ. ο Ν. 4549/2018, ο οποίος εισήγαγε με το άρθρο 15 § 3 ως προϋπόθεση για τη μονομερή προσφυγή στη διαιτησία το ότι ο προσφεύγων «αποδέχτηκε την πρόταση του μεσολαβητή που απέρριψε το άλλο μέρος» και ο οποίος προέβλεπε επί πλέον ότι τόσο ο μεσολαβητής όσο και ο διαιτητής εξετάζουν και λαμβάνουν υπ' όψη, προκειμένου να διατυπώσουν την κρίση τους, και την «εξέλιξη της αγοραστικής δύναμης του μισθού» (αρθρ. 15 §§ 1, 2 του Ν. 4549/2018), όρισε με το άρθρο 15 § 5 ότι «οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται σε εκκρεμείς, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, αιτήσεις μεσολάβησης και αιτήσεις προσφυγής στη διαιτησία». Δηλ ο νέος νόμος δεν θέλησε η νέα προϋπόθεση για τη μονομερή προσφυγή στη διαιτησία καθώς και το νέο στοιχείο για την κρίση του μεσολαβητή/διαιτητή να έχουν άμεση εφαρμογή στις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αιτήσεις μεσολάβησης και αιτήσεις προσφυγής στη διαιτησία. Αντιθέτως, ο Ν. 4303/2014, ο οποίος εισήγαγε τη δυνατότητα άσκησης εφέσεως κατά αποφάσεως διαιτησίας του Πρώτου Βαθμού, προέβλεπε ότι η δυνατότητα άσκησης εφέσεως κατά της αποφάσεως διαιτησίας του Πρώτου Βαθμού έχει άμεση εφαρμογή, ισχύει δηλ, και για προσφυγές που έχουν κατατεθεί στον ΟΜΕΔ και δεν έχει εκδοθεί ΔΑ, ακόμη ισχύει και για ΔΑ που έχουν κοινοποιηθεί στα μέρη μετά τη δημοσίευση της απόφασης 2307/2014 της Ολομέλειας του ΣτΕ (άρθρο 16 Β Ν. 1876/1990, όπως προσετέθη με τον Ν. 4303/2014, άρθρο τέταρτο § 4).

Από τα προηγούμενα συνάγεται ότι η νέα ρύθμιση της μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία που εισήγαγε ο Ν. 4635/2019 (άρθρο 57) δεν έχει αναδρομική ισχύ ούτε επίσης καταλαμβάνει τις εκκρεμείς -κατά την έναρξη ισχύος του νόμου- αιτήσεις προσφυγής στη διαιτησία. **Για να θεωρηθεί ότι ένας νόμος έχει αναδρομική ισχύ, πρέπει αυτό να προκύπτει είτε από ρητή διάταξη του νόμου είτε να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και σαφή και αναμφίβολο από το περιεχόμενο του** . Στην προκειμένη περίπτωση η νέα ρύθμιση δεν έχει αναδρομική ισχύ, διότι η διάταξη του αρθρ. 57 αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία δημοσίευσής του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (δηλ. 30.10.2019) σύμφωνα με τη ρητή διάταξη

του αρθρ. 241 του Ν. 4635/2019. Το ίδιο το άρθρο 57 του Ν. 4635/2019 δεν περιέχει κάποια διαφορετική πρόβλεψη. **(βλ. σχετική γνωμοδότηση του καθηγητή της Νομικής κ. Γ. Λεβέντη).**

Ακόμα συγκρίνοντας το νομικό πλαίσιο της διαδικασίας της διαιτησίας και την εισαγωγή του νέου νόμου που προαναφέρεται με το ισχύον καθεστώς, στην πολιτική δίκη, τη θέσπιση νέων νόμων και μεταβατικών διατάξεων ή τα υπάρχοντα κενά στις νομοθετικές ρυθμίσεις, σημειώνεται ότι με τις διατάξεις του Ν.4335/2015 για τον ΚΠολΔ,(πολιτική δίκη) που ίσχυσε από 1.1.2016, υπήρξε ο αναγκαίος χρόνος προσαρμογής όλων των παραγόντων της δικαιοσύνης στις νέες ρυθμίσεις, με σκοπό την ασφάλεια του δικαίου και τον μετριασμό των κλυδωνισμών της ισότητας ενώπιον του Νόμου, ενώ όσες διαδικασίες είχαν εκκινήσει (γεννηθεί) με τον παλιό ΚΠολΔ συνεχίστηκαν σε όλες τις μετέπειτα διαδικαστικές πράξεις και όλων των βαθμών με τον παλιό ΚπολΔ, άσχετα αν η συνέχεια των πράξεων αυτών συντελέστηκε κατά τον χρόνο που ίσχυε ο νέος ΚΠολΔ.

Συμπερασματικά λοιπόν, η ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ της Επιτροπής Διαιτησίας αποφασίζει ότι η έγερση της υπό κρίση συλλογικής διαφοράς ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. με την αίτηση διαιτησίας της ΟΑΣΕ έλαβε χώρα νόμιμα και σύμφωνα με το προϋφιστάμενο νομικό καθεστώς, όπως αυτό είχε διαμορφωθεί με το Ν. 4303/2014, ο οποίος τροποποίησε το άρθρο 16 του Ν.1876/1990 (Ομοίως και η απόφαση με αριθμό 1/2020 της Πενταμελούς Επιτροπής Διαιτησίας ΟΜΕΔ).

2. Περαιτέρω επί των λοιπών ενστάσεων για το παραδεκτό της αίτησης Η ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΤΗΣ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ δέχεται ότι η διαιτητική διαδικασία στην περίπτωση της μονομερούς προσφυγής **αρχίζει με την υποβολή της αιτήσεως διαιτησίας στον ΟΜΕΔ από το μέρος της διαφοράς που αποδέχτηκε την πρόταση του μεσολαβητή.** Το παραδεκτό και το κύρος της αίτησης διαιτησίας κρίνεται σύμφωνα με το δίκαιο που ισχύει κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης. Αν μετά την υποβολή της αίτησης δεν επιλεγεί εντός της ενδεικτικής προθεσμίας των 48 ωρών ο διαιτητής ή τη Επιτροπή Διαιτησίας, η διαδικασία της διαιτησίας, που έχει ήδη αρχίσει με την υποβολή της αίτησης, συνεχίζεται κανονικά. (Ομοίως και η απόφαση με αριθμό 1/2020 της Πενταμελούς Επιτροπής Διαιτησίας ΟΜΕΔ).

3. Τέλος ως προς την ένσταση για την έλλειψη νομιμότητας της διαδικασίας, λόγω της λήξης της θητείας του ΔΣ του ΟΜΕΔ καθώς οι υπηρεσίες του ΟΜΕΔ δεν είχαν αρμοδιότητα να παραλαμβάνουν αιτήσεις μεσολάβησης -διαιτησίας και οι σχετικές πράξεις παραλαβής δεν κατέστησαν έγκυρες μετά τη δια νόμου παράταση της θητείας του ΔΣ. Η ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ κρίνει ότι η θητεία των μελών του ΔΣ του ΟΜΕΔ έληξε με την 29.4.2019, αυτή όμως παρατάθηκε με το άρθρο 64 του Ν. 4635/2019 από τη λήξη της (δηλ. από την 29.4.2019) έως την 31.12.2019.

Ο ΟΜΕΔ είναι ένας ανεξάρτητος φορέας που ιδρύθηκε από την πολιτεία με νόμο ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, το οποίο λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του ιδρυτικού του νόμου, τα προεδρικά διατάγματα και τις κανονιστικές πράξεις που εκδίδονται κατ'εξουσιοδότηση του αρθρ. 18 § 2 Ν. 1876/90, καθώς και τις αποφάσεις του ΔΣ του, κατά παρέκκλιση των διατάξεων που αφορούν τον δημόσιο τομέα. Σκοπός του ΟΜΕΔ είναι η υποστήριξη των συλλογικών διαπραγματεύσεων με την παροχή υπηρεσιών μεσολάβησης και διαιτησίας προς τις εργατικές και εργοδοτικές οργανώσεις και μεμονωμένους εργοδότες. Ο ΟΜΕΔ διοικείται από 7μελές ΔΣ, που αποτελείται από τρεις εκπροσώπους των κορυφαίων εργοδοτικών οργανώσεων (ΣΕΒ, ΓΣΕΒΕΕ και ΕΣΕΕ) και τρεις εκπροσώπους της ΓΣΕΕ και ένα πρόεδρο που επιλέγεται με ομόφωνη απόφαση των παραπάνω εκπροσώπων. Το παραπάνω ΔΣ συγκροτείται σε σώμα με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και με 5ετή θητεία. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι ο ΟΜΕΔ ανήκει στην τρίτη κατηγορία νομικών προσώπων, μεικτής δηλ. φύσεως, τα οποία δεν ιδρύονται με ιδιωτική πρωτοβουλία, αλλά με πράξη του κράτους και με μορφή ΝΠΙΔ, προκειμένου να ασκήσουν μία δραστηριότητα που ενδιαφέρει το κοινωνικό σύνολο. Ο ΟΜΕΔ λειτουργεί σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζει ο ιδρυτικός του νόμος. Από τον ιδρυτικό σκοπό του ΟΜΕΔ, ο οποίος είναι η παροχή υπηρεσιών μεσολάβησης/διαιτησίας, συνάγεται ότι οι μεσολαβητές και διαιτητές που απολαμβάνουν πλήρους ανεξαρτησίας κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, είχαν αρμοδιότητα να παρέχουν υπηρεσίες μεσολάβησης και διαιτησίας και κατά το χρονικό διάστημα που είχε λήξει η θητεία του ΔΣ. Παράλληλα οι διοικητικές υπηρεσίες του ΟΜΕΔ είχαν αρμοδιότητα να παραλαμβάνουν αιτήσεις μεσολάβησης και διαιτησίας. Με δεδομένο δε ότι η θητεία του ΔΣ παρατάθηκε από το νομοθέτη με νόμο για όλο το χρονικό διάστημα από 29.4.2019 έως 31.12.2019, είναι προφανές **ότι δεν υφίσταται κενό διοικήσεως**. Οι δε πράξεις παραλαβής αιτήσεων μεσολάβησης και διαιτησίας κατά το χρονικό διάστημα από 29.4.2019 έως 31.12.2019 είναι έγκυρες, αφού έγιναν από υπηρεσιακά όργανα αρμόδια και εντεταλμένα προς τούτο από νόμιμη διοίκηση. (Ομοίως και η απόφαση με αριθμό 1/2020 της Πενταμελούς Επιτροπής Διαιτησίας ΟΜΕΔ).

Έλλειψη αρμοδιότητας

Η τριμελής επιτροπή διαιτησίας δεν είναι αρμόδια να εκδώσει απόφαση σε περιπτώσεις που δεν έχουν προβλεφθεί από το Ν.4635/2019

Κατά το Ν. 4635/2019 άρθρο 57 παρ. 2 ορίζεται «είναι δυνατή η προσφυγή στη διαιτησία μονομερώς από οποιοδήποτε μέρος... **μόνον** στις εξής περιπτώσεις,

α) εάν η συλλογική διαφορά αφορά επιχειρήσεις δημόσιου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας, η λειτουργία του οποίου έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου...

β) εάν η συλλογική διαφορά αφορά τη σύναψη συλλογικής σύμβασης εργασίας και αποτύχουν οριστικά οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών και η επίλυσή της επιβάλλεται από υπαρκτό λόγο γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος συνδεδεμένο με τη λειτουργία της οικονομίας.

Η αίτηση μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία πρέπει να περιέχει και πλήρη αιτιολογία σχετικά με τη συνδρομή των προϋποθέσεων που τη δικαιολογούν, **η δε διαιτητική απόφαση είναι άκυρη αν δεν περιέχει και πλήρη αιτιολογία σχετικά με τη συνδρομή των προϋποθέσεων που δικαιολογούν τη μονομερή προσφυγή στη διαιτησία».**

Γιατί η διαιτητική απόφαση εμπίπτει στο χρονικό πεδίο ισχύος του Ν.4635/2019

Ο Νόμος 4635/2019 ορίζει στο άρθρο 241 ότι «η ισχύς του αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, (δηλαδή από την 30 Οκτωβρίου 2019), εκτός αν άλλως ορίζεται σε επί μέρους διατάξεις».

Σε ορισμένες επί μέρους διατάξεις, ο ίδιος ο νόμος όρισε διαφορετικά, άλλοτε με τον ένα και άλλοτε με τον άλλο τρόπο. Αυτό έγινε στα άρθρα 39, 68, 115, 141, 169, 203 του νόμου. Δεν υπήρξε όμως νομοθετική πρόβλεψη ότι για τις εκκρεμείς αιτήσεις διαιτησίας θα ισχύσει κάτι ειδικότερο, κατ' εξαίρεση της γενικής διάταξης κατά την οποία το χρονικό πεδίο ισχύος του νόμου ορίζεται από 30/10/2019. Η επιδίωξη του νομοθέτη να περιορίσει την αρμοδιότητα έκδοσης διαιτητικών αποφάσεων με μονομερή προσφυγή μετά την 30/10/2019, μόνο στις περιπτώσεις που αναφέρει, αποτυπώνεται ρητά και χωρίς αμφιβολία.

«Είναι δυνατή η προσφυγή στη διαιτησία μονομερώς από οποιαδήποτε μέρος... **μόνο** στις εξής περιπτώσεις» (παρ. 2 του άρθρου 57 του Ν.4635/2019). Αυτό, σε συνδυασμό με το ότι δεν προέβλεψε εξαίρεση ή μεταβατική περίοδο για κανενός είδους συλλογική διαφορά δεν αφήνει κάποιο νομοθετικό κενό. Αλλά και αν ακόμα υποθεθεί ότι υπάρχει κάποιο κενό, αυτό είναι ηθελημένο. Ας σημειωθεί ότι ο ίδιος

νόμος όπου ήθελε προέβλεψε κάποιου είδους μεταβατικότητα. Για το συγκεκριμένο θέμα θα μπορούσε επίσης να προβλέψει ότι μπορούν τα διαιτητικά όργανα να εκδώσουν και αποφάσεις σε εκκρεμείς αιτήσεις ακόμα και δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του νόμου, αλλά δεν το θέλησε. Σε άλλα νομοθετήματα, και πάλι για θέματα διαιτησίας και αρμοδιότητας των διαιτητών, ο νομοθέτης όταν το ήθελε ρητά το όριζε.

Όμως εξαίρεση από τη γενική ρύθμιση ως προς το χρονικό πεδίο ισχύος του νόμου θα απαιτούσε ρητή πρόβλεψη για την περίπτωση των εκκρεμών αιτήσεων διαιτησίας. Δε μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάρχει νομοθετικό κενό ως προς το σημείο έναρξης ισχύος του νόμου, το οποίο μπορεί να πληρωθεί ερμηνευτικά. Ούτε προτάθηκε ισχυρισμός ότι η γενική διάταξη για το χρόνο έναρξης ισχύος του νόμου δεν πρέπει να τύχει εφαρμογής λόγω τυχόν αντισυνταγματικότητάς της.

Χωρίς πρόβλεψη ειδικής διάταξης που θα εξαιρούσε κάποιες συλλογικές διαφορές και κυρίως κάποιες διαιτητικές αποφάσεις από το γενικό χρονικό πεδίο ισχύος του νόμου, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι οι διαιτητές που εκδίδουν απόφαση μετά την ψήφιση του 4635/2019 δεν υπόκεινται στις υποχρεώσεις που προβλέπει ο νόμος 4635/2019, ή ότι έχουν, χωρίς ρητή διάταξη, την αρμοδιότητα και το δικαίωμα να εφαρμόσουν την προϊσχύσασα διάταξη, μόνο επειδή η αίτηση παροχής υπηρεσιών διαιτησίας κατατέθηκε σε χρόνο προγενέστερο της ψήφισης του νόμου. Ο μεταγενέστερος νόμος, με την ψήφισή του καταργεί τον προηγούμενο νόμο. Τα θέματα αρμοδιότητας των διαιτητικών οργάνων, μετά την 30 Οκτωβρίου 2019 ρυθμίζονται από όσα προβλέπονται στο Ν.4635/2019, διότι αυτή –και όχι άλλη- ήταν η βούληση του κυρίαρχου νομοθέτη. Το δε θέμα της αρμοδιότητας τίθεται κατά το χρόνο έκδοσης της διαιτητικής απόφασης. Κρίσιμος είναι ο χρόνος, κατά τον οποίο το διαιτητικό όργανο θα ασκήσει την εξουσία που του παρέχει ο νόμος. Η επιτροπή διαιτησίας πρέπει να αποφανθεί πριν προχωρήσει σε έκδοση απόφασης, αν είναι κατά νόμο αρμόδια. Δεν έχει σημασία αν η αίτηση κατατέθηκε πριν την ψήφιση του νόμου.

Η διαιτητική απόφαση δεν επιλύει νομικές διαφορές

Η διαιτητική απόφαση δεν επιλύει νομικές διαφορές, αλλά τέμνει πρωτογενώς, χωρίς προσφυγή σε νομικές διατάξεις, διαφορές συμφερόντων. Θέτει δίκαιο, δεν εφαρμόζει δίκαιο, όπως κάνουν τα δικαστήρια. Όμως, οφείλει να εξετάζει προκριματικά αν έχει τη νομική αρμοδιότητα για την κάθε συλλογική διαφορά συμφερόντων και όχι νομική διαφορά περί δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που άγεται ενώπιόν της.

Δε χωρεί αναλογία μεταξύ μιας δικαστικής κρίσης επί νομικής διαφοράς και μιας διαιτητικής κρίσης, η οποία αποφασίζει και τέμνει συγκρούσεις συμφερόντων και

παράγει πρωτογενείς ρυθμίσεις, οι οποίες διαμορφώνουν τις εργασιακές σχέσεις στο πεδίο ισχύος τους ως κανόνες δικαίου.

Η εθνική νομοθεσία ορίζει τα όρια και τις αρμοδιότητες των οργάνων της διαιτησίας, τα οποία ως τρίτος, υποκαθιστούν τα μέρη της συλλογικής αυτονομίας, όταν αυτά δεν μπορούν να επιτύχουν να ρυθμίσουν τους όρους εργασίας με τη σύναψη συλλογικής σύμβασης.

Η σύνθεση των οργάνων της διαιτησίας αποτελείται όχι από νομικούς, αλλά εμπειρογνώμονες πολλών επιστημών (οικονομικές, πολιτικές, κοινωνικές), διότι η λειτουργία τους δεν είναι να κρίνουν νομικές διαφορές.

Αναγκαία οφείλουν να αποφύγουν να εξετάζουν θέματα συνταγματικότητας των νόμων ή να εκφέρουν κρίσεις για περίπλοκα νομικά ζητήματα, όπως η αναδρομική ισχύς των νόμων, ή η παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και άλλα.

Το κεντρικό νομικό ερώτημα –πρόκριμα - που οφείλουν να απαντήσουν είναι αν κατά την ισχύουσα νομοθεσία και το νόμο 4635/2019, έχουν την αρμοδιότητα να επιλύσουν μια συλλογική διαφορά συμφερόντων που άγεται για επίλυση ενώπιόν τους.

Στην υπό κρίση περίπτωση ο νομοθέτης περιόρισε, έναντι του παρελθόντος, την αρμοδιότητα των διαιτητικών οργάνων, μόνο στις περιπτώσεις που αυτός αναφέρει. Επεδίωξε συνειδητά να μην είναι αρμόδια τα όργανα της διαιτησίας για όλες τις άλλες συλλογικές διαφορές συμφερόντων, πλην όσων ρητά ορίζονται. Διασταλτική ερμηνεία δε χωρεί, και ιδιαίτερα από τα ίδια τα όργανα της διαιτησίας, τα οποία δεν είναι, ούτε μπορούν να κρίνουν ως δικαστήρια και ιδιαίτερα σε θέματα που αφορούν το εύρος της δικής τους αρμοδιότητας. Δε μπορούν να υποκαταστήσουν ούτε το νομοθέτη, ούτε τα δικαστήρια.

Τα όργανα διαιτησίας για όποιες συλλογικές διαφορές αχθούν ενώπιόν τους μετά την ψήφιση του νόμου 4635/2019 άρθρο 57, έχουν την υποχρέωση να αιτιολογήσουν πλήρως αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του νόμου που δικαιολογούν τη μονομερή προσφυγή σε διαιτησία και επομένως την έκδοση διαιτητικής απόφασης. Αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία, οφείλουν να μην προχωρήσουν σε έκδοση διαιτητικής απόφασης.

Αν παρόλα αυτά προχωρήσουν, ενώ δε συντρέχουν οι προϋποθέσεις μονομερούς προσφυγής, ή χωρίς να αιτιολογήσουν πλήρως αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για μονομερή προσφυγή στη διαιτησία, αυτές οι αποφάσεις είναι άκυρες κατά τη διάταξη του άρθρου 57 παρ. 2 του Ν.4635/2019, ως αντίθετες με το νόμο.

Το διαιτητικό όργανο δε μπορεί, χωρίς να υπάρχει καν κενό στη διάταξη του νόμου, ή ακόμα και αν υπάρχει ηθελημένο κενό να υπεισέλθει στο ρόλο του νομοθέτη και να διαστείλει ερμηνευτικά το εύρος των αρμοδιοτήτων του, πέρα από όσα ρητά όρισε ο

νόμος, όταν είναι απολύτως σαφές ότι η βούληση του νομοθέτη ήταν να περιστείλει τις αρμοδιότητες των διαιτητικών οργάνων, τα οποία βέβαια δεν αποτελούν έκφραση της συλλογικής αυτονομίας, αλλά υποκατάσταση των μερών της συλλογικής αυτονομίας από τρίτους.

Με βάση αυτά, εισηγούμαι να μην εκδοθεί διαιτητική απόφαση, διότι η τριμελής διαιτητική επιτροπή δεν είναι αρμόδια για την επίμαχη συλλογική διαφορά συμφερόντων, καθώς δε συντρέχουν οι προϋποθέσεις που έχει ορίσει η διάταξη του άρθρου 57 του Ν.4305/2019 και η πλειοψηφία της τριμελούς επιτροπής διαιτησίας ουδόλως αιτιολόγησε ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις και δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του νόμου.

Περαιτέρω η Επιτροπή Διαιτησίας έλαβε υπόψη πέραν των όλων των προαναφερομένων εγγράφων και θέσεων και τα ακόλουθα:

1. Τις προηγούμενες Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και Διαιτητικές Αποφάσεις.
2. Τις προηγούμενες συλλογικές ρυθμίσεις, ιδίως την κλαδική ΣΣΕ για τα έτη 2009-2010 για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις ασφαλιστικούς φορείς και επιχειρήσεις μεσιτών ασφαλίσεων (Πράξη κατάθεσης Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: ΠΚ 49/3-8-09),
3. Το Ν. 1876/1990 όπως ισχύει σήμερα καθώς και την υπ' αριθμ. 6/28.02.2012 Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου, την απόφαση της ΟΛΣΤΕ 2307/2014, και το άρθρο τέταρτο του Ν.4303/2014, για τα διαδικαστικά ζητήματα μεσολάβησης και διαιτησίας συλλογικών διαφορών εργασίας.
4. Την υπ αριθμόν 1/2020 Απόφαση της Πενταμελούς Επιτροπής Διαιτησίας ,όσον αφορά την αιτιολογία της για το νομικό σκέλος.
5. Τη γενικότερη οικονομική και κοινωνική κατάσταση της χώρας.
6. Όλα τα οικονομικά στοιχεία του κλάδου των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, όπως προκύπτουν από τα κατατεθέντα έγγραφα υπομνήματα των διαπραγματευομένων μερών, Μεσολάβησης και Διαιτησίας καθώς και τα συνημμένα και προσεπικαλούμενα αποδεικτικά έγγραφα και από την Σεπτέμβριο 2020 ειδική μελέτη του καθηγητή Οικ.Πανεπιστημίου Αθηνών Ιωάννη Χαλικιά για τον κλάδο των ασφαλιστικών εταιριών Ελλάδος .
7. Το γεγονός ότι από τον πίνακα 1 του υπομνήματος που προσκομίζει η εργατική πλευρά και δεν αμφισβητήθηκε από την εργοδοτική πλευρά ,στις ασφαλιστικές εταιρείες φαίνεται ότι την τελευταία εξαετία υπάρχει μια συνολική αύξησή στην παραγωγή της τάξεως του 7.55% (-5% το 2015,+3,42% το 2016,+0,76% το 2017,+2,65% το 2018,+5,78% το 2019). Ενώ ειδικότερα το τελευταίο έτος (2019) είχαμε σημαντική αύξηση +5,78%. Αντίθετα οι καταβαλλόμενες

αποζημιώσεις μειώθηκαν στο διάστημα αυτό κατά -13,02% (0% το 2015,-3,38% το 2016,-2,93% το 2017,-6,71% το 2018), όπως προκύπτει από τον ίδιο πίνακα που προσκομίστηκε. Στο ποσοστό αυτό δεν συμπεριλαμβάνεται το έτος 2019 που και αυτό προβλέπεται να έχει σημαντική μείωση σε σχέση με το 2018. Αποτέλεσμα των παραπάνω ήταν η αύξηση της κερδοφορίας των ασφαλιστικών εταιριών όπου το έτος το 2018 (σύμφωνα με τα στοιχεία του πίνακα ως άνω) έφτασε το 10,99% συγκρινόμενη με την κερδοφορία του 2017. Κάτι ανάλογο αναμένεται και το 2019 καθόσον η παραγωγή έχει αυξηθεί (+5,78%), ενώ ο συνολικός αριθμός των εργαζομένων στο κλάδο μειώθηκε κατά -3.31% (βλ πίνακα 1). Με αυτά τα δεδομένα θα υπάρχει κερδοφορία και μάλιστα αυξημένη, συνδυαζόμενη με ταυτόχρονη μείωση του προσωπικού.

8. Το γεγονός ότι αυξήθηκε η παραγωγή του Κλάδου και ταυτόχρονα μειώθηκε ο αριθμός των υπαλλήλων, δηλαδή κάθε υπάλληλος αύξησε κατά πολύ την παραγωγή του. Σχετικά δε με τις ασθενέστερες επιχειρήσεις του Κλάδου, δεν παρατηρούνται ιδιαίτερα ασθενείς εταιρείες μεταξύ των 29 εταιριών που διαθέτουν δημοσιευμένα στοιχεία, οι δε ζημιές των τριών εταιριών το έτος 2018 είναι μικρής έκτασης σε σχέση με την παραγωγή τους και κυρίως παροδικού χαρακτήρα. (μελέτη Ιωάννη Χαλικιά Σεπτέμβριος 2020).
9. Το γεγονός δε ότι η υγιής πορεία και βιωσιμότητα μίας ασφαλιστικής εταιρείας καθορίζεται κατά κανόνα από άλλα οικονομικά μεγέθη και ελάχιστα από το κόστος μισθοδοσίας (μελέτη Ιωάννη Χαλικιά Σεπτέμβριος 2020).
10. Το γεγονός ότι η οικονομικές επιπτώσεις στον ασφαλιστικό κλάδο λόγω της ενσκύψασας πανδημίας δεν μπορούν να προσδιοριστούν επί του παρόντος επακριβώς, έτσι ώστε και να συνεκτιμηθούν ανάλογα στην παρούσα Δ.Α., δεδομένου ότι δεν αποδεικνύονται με επίκαιρα οικονομικά στοιχεία (δημοσιευμένους ισολογισμούς ή στατιστικά στοιχεία) ενώ δεν έχει αξιολογηθεί ακόμη και η αποτελεσματικότητα των μέτρων που έλαβε και λαμβάνει η Κυβέρνηση υπέρ των πληττομένων επιχειρήσεων (επιδότηση μισθών, αναστολή συμβάσεων εργασίας, φορολογικές και ασφαλιστικές μειώσεις κλπ). Η οποιαδήποτε δε μείωση που πιθανόν να παρατηρηθεί στο β' εξάμηνο του 2020 λόγω της τρέχουσας πανδημίας, είναι παροδική και δεν θα επηρεάσει το μισθολογικό κόστος, διότι αυτό συμμετέχει κατ ελάχιστον (5% περίπου) στις δαπάνες των ασφαλιστικών εταιριών.
11. Την ανάγκη να ορισθεί διετής διάρκεια ισχύος της παρούσας, ώστε κατά τη διάρκεια ισχύος της να έχουν τα μέρη της συλλογικής διαφοράς τη δυνατότητα διαπραγμάτευσης νέας Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, σε κλίμα εργασιακής

ειρήνης, χωρίς να διαταράσσεται το κλίμα των εργασιακών σχέσεων στο χώρο των ασφαλιστικών εταιριών ,σε συνδυασμό με το γεγονός ότι τόσο η εργοδοτική πλευρά στην πρόταση της όπως αναφέρεται στο υπόμνημα της ,πρότεινε διάρκεια ΣΣΕ δύο ετών ενώ η εργατική πλευρά στο αντίστοιχο υπόμνημα της πρότεινε διάρκεια ΣΣΕ ως το τέλος του έτους 2022.

12. Τα όσα διημείφθησαν κατά την κοινή συνάντηση της Επιτροπής με τους εκπροσώπους των μερών της συλλογικής διαφοράς.
13. Την ανάγκη για την εύρυθμη λειτουργία των συλλογικών εργασιακών σχέσεων μεταξύ των μερών, των επιχειρήσεων και των εργαζομένων που υπάγονται στην παρούσα, λαμβάνοντας πρόνοια αφενός για τη μέγιστη δυνατή διασφάλιση των θέσεων εργασίας και αφετέρου για τη μη αύξηση με την παρούσα του κόστους εργασίας.
14. Το γεγονός ότι η Επιτροπή διαιτησίας καλείται να υποκαταστήσει την ελλείπουσα συμφωνία των μερών επί της συλλογικής διαφοράς και την ανάγκη να ρυθμιστούν οι όροι αμοιβής και εργασίας με διαιτητική απόφαση, αφού εξαντλήθηκε κάθε προσπάθεια επίτευξης συλλογικής σύμβασης εργασίας με συλλογική διαπραγμάτευση μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Επιτροπή κατέληξε ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ στην ακόλουθη απόφαση:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Άρθρο 1

Πεδίο Ισχύος

Στις διατάξεις της παρούσας Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας υπάγονται οι εργαζόμενοι ολόκληρης της χώρας που απασχολούνται με σχέση εξηρημένης εργασίας στον κλάδο της ιδιωτικής ασφάλισης και ειδικότερα οι εργαζόμενοι που απασχολούνται με σχέση εξηρημένης εργασίας στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που δεν είναι θυγατρικές τραπεζών, στους ασφαλιστικούς φορείς (Ε.Α.Ε.Ε., Επικουρικό Κεφάλαιο, Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης, Ελληνικό Ινστιτούτο Ασφαλιστικών Σπουδών και ΤΕΑΕΑΠΑΕ) και στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που είναι θυγατρικές τραπεζών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ

Άρθρο 1

Βασικοί μισθοί προσωπικού

1.1. Τα κλιμάκια των βασικών μισθών των εργαζομένων στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις και στους ασφαλιστικούς φορείς (Ε.Α.Ε.Ε., ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ, Γ.Δ.Α., Ε.Ι.Α.Σ. και ΤΕΑΕΑΠΑΕ), ορίζονται από 1 έως 42 διαμορφώνονται ως εξής από 6.02.2019 έως 6.02.2021 :

Πίνακας 1

ΚΑΙ Μ	ΜΙΣΘΟΙ ΣΕ €
1	956
2	959
3	961
4	964
5	967
6	9 70
7	988
8	991

9	1021
10	1030
11	1078
12	1078
13	1094
14	1097
15	1110
16	1113
17	1130
18	1136
19	1150
20	1158
21	1165
22	1168
23	1177
24	1180
25	1196
26	1203
27	1215
28	1223
29	1229
30	1232
31	1236
32	1246
33	1256
34	1267
35	1279
36	1289
37	1298
38	1299
39	1300
40	1301
41	1302
42	1303

1.2. ΠΡΟΥΠΗΡΕΣΙΑ

Χρόνος υπηρεσίας με βάση τον οποίο υπολογίζονται οι βασικοί μηνιαίοι μισθοί, είναι ο χρόνος πραγματικής υπηρεσίας και ο χρόνος προϋπηρεσίας.

α) Χρόνος πραγματικής υπηρεσίας θεωρείται και ο χρόνος κατά τον οποίο ο εργαζόμενος δεν παρέχει μεν εργασία, αλλά διατηρεί σύμφωνα με το νόμο το δικαίωμα στις αποδοχές του (ετήσια νόμιμη άδεια, ασθένεια, χρόνος υπερημερίας εργοδότη, χρόνος άδειας τοκετού κ.λπ.)

β) Χρόνος προϋπηρεσίας θεωρείται ο χρόνος που διανύθηκε σε οποιαδήποτε ασφαλιστική εταιρεία, φορέα κ.λπ. ως άρθρο 1 παρούσας ΣΣΕ, σε καθήκοντα ομότιμα ή συναφή με αυτά που ανήκουν στην ήδη κατεχόμενη θέση. Ο χρόνος προϋπηρεσίας αποδεικνύεται με την κατάθεση των σχετικών πιστοποιητικών, ή αν δεν υπάρχουν αυτά, από τα ασφαλιστικά βιβλιάρια. Αν τα πιστοποιητικά προϋπηρεσίας κατατεθούν στον εργοδότη μέσα σε 6 μήνες από την πρόσληψη, ο εργοδότης υποχρεούται να συνυπολογίσει την προϋπηρεσία αναδρομικό από την πρόσληψη. Σε περίπτωση που ο εργαζόμενος καταθέσει τα πιστοποιητικά μετά τη λήξη της 6μηνης προθεσμίας αλλά σε δύο χρόνια από την πρόσληψη, ο εργοδότης αναγνωρίζει την προϋπηρεσία από την ημερομηνία κατάθεσης των πιστοποιητικών. Σε περίπτωση που ο εργαζόμενος καταθέσει τα πιστοποιητικά μετά τη λήξη της 2ετίας, δεν αναγνωρίζεται η προϋπηρεσία.

1.3. Τα παραπάνω ισχύουν για απασχόληση κατά το πλήρες ωράριο που προβλέπει ο νόμος ή η σύμβαση αυτή - όποιο είναι μικρότερο - ή τυχόν ακόμη μικρότερο συγκεκριμένης επιχείρησης. Για τους απασχολούμενους επί μικρότερο χρόνο, οι βασικοί μηνιαίοι μισθοί μειώνονται ανάλογα με το χρόνο απασχόλησης.

Άρθρο 2

Επίδομα πολυετούς υπηρεσίας

α) Καταβάλλεται επίδομα πολυετούς υπηρεσίας, ως ποσοστό επί του βασικού μισθού του κλιμακίου στο οποίο βρίσκεται ο εργαζόμενος. Το επίδομα αυτό ισούται με το γινόμενο του βασικού μισθού του κλιμακίου στο οποίο βρίσκεται ο υπάλληλος επί τον εκάστοτε συντελεστή (ποσοστό) πολυετίας επί τα συμπληρωμένα έτη υπηρεσίας, όπως αυτή ορίζεται σύμφωνα με την παρ. β του παρόντος άρθρου και με ανώτατο όριο τα 35 έτη.

β) Ως χρόνος υπηρεσίας για την καταβολή του επιδόματος αυτού, λογίζεται η υπηρεσία στον τελευταίο εργοδότη καθώς και η μέχρι πέντε (5) έτη προϋπηρεσία σε οποιονδήποτε άλλον εργοδότη του ασφαλιστικού κλάδου.

γ) Για κάθε συμπληρωμένο έτος υπηρεσίας, όπως αυτή ορίζεται παραπάνω σύμφωνα με την παρ. β του παρόντος, ο συντελεστής (ποσοστό) πολυετίας διαμορφώνεται στο 1,30%.

δ) Για την καταβολή του παραπάνω επιδόματος στον εργαζόμενο, απαραίτητη προϋπόθεση είναι να έχει συμπληρωμένα έτη υπηρεσίας (όπως αυτή ορίζεται σύμφωνα με τα παραπάνω στην παρ. β) από 1/2/2019 σε τρία (3) έτη υπηρεσίας και προϋπηρεσίας.

ε) Οι ρυθμίσεις του άρθρου αυτού ισχύουν και εφαρμόζονται σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 4 της ΠΥΣ 6/2012 (ΔΑ 1/2018 και 2/2018 της Πενταμελούς Επιτροπής Διαιτησίας του Ο.ΜΕ.Δ.).

Άρθρο 3

Επιστημονικά επιδόματα

1) Επίδομα Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων

Για τους πτυχιούχους Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων Πανεπιστημιακού και Τεχνολογικού τομέα (ΑΕΙ & ΤΕΙ) εσωτερικού και ισοτίμων εξωτερικού, αναγνωρισμένων από τον εκάστοτε αρμόδιο φορέα της ελληνικής πολιτείας καταβάλλεται από 6.02.2019 επίδομα πτυχίου ίσο με ποσοστό 18% επί του εκάστοτε βασικού μισθού του εργαζόμενου.

2) Για τους πτυχιούχους οχλών Ανώτερης εκπαίδευσης πρώην ΤΕΙ (ΚΑΤΕΕ), καταβάλλεται από 6.02.2019 επίδομα πτυχίου ίσο με ποσοστό 10% επί του εκάστοτε βασικού μισθού του εργαζόμενου.

3) Επίδομα Διδακτορικού

Για τους κατόχους διδακτορικού τίτλου σπουδών, εκπαιδευτικών ιδρυμάτων εσωτερικού ή ισοτίμων εξωτερικού, αναγνωρισμένων από τον εκάστοτε αρμόδιο φορέα της ελληνικής πολιτείας καταβάλλεται από 6.02.2019 επίδομα πτυχίου ίσο με ποσοστό 28% επί του εκάστοτε βασικού μισθού του εργαζόμενου.

4) Επίδομα Master

Για τους κατόχους μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών επιπέδου Master, εκπαιδευτικών ιδρυμάτων εσωτερικού ή ισοτίμων εξωτερικού, αναγνωρισμένων από τον εκάστοτε αρμόδιο φορέα της ελληνικής πολιτείας, καταβάλλεται από 6.02.2019 επίδομα πτυχίου ίσο με ποσοστό 23% επί του εκάστοτε βασικού μισθού του εργαζόμενου.

Για τα παραπάνω περιγραφόμενα επιδόματα 1), 2), 3), 4) ισχύουν τα εξής:

Για τους πτυχιούχους ΤΕΙ/ΚΑΤΕΕ, που γίνονται κάτοχοι μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών, τα ανωτέρω ποσοστά 25% και 30% καταβάλλονται εφόσον

ο μεταπτυχιακός τίτλος δίνεται από τις παραπάνω αναφερόμενες σχολές ΤΕΙ/ΚΑΤΕΕ ή από σχολές ΑΕΙ εσωτερικού ή ισότιμες εξωτερικού αναγνωριζόμενες από τον εκάστοτε αρμόδιο φορέα της ελληνικής πολιτείας.

Στους κατόχους πτυχίου Διδακτορικού, Master's, ΑΕΙ και ΤΕΙ ή ΚΑΤΕΕ, καταβάλλεται μόνο το επίδομα που αντιστοιχεί στον ανώτερο κύκλο σπουδών συμψηφισμένου του τυχόν κατωτέρου επιδόματος.

Στους κατόχους περισσότερων του ενός τίτλου σπουδών της ίδια βαθμίδας καταβάλλεται μία φορά το επίδομα που αναλογεί στη βαθμίδα του πτυχίου τους.

5) Επίδομα ασφαλιστικών σπουδών:

Καταβάλλεται επίδομα 8% επί του βασικού μισθού στους κατέχοντες πιστοποιητικά σπουδών για το Ετήσιο Πρόγραμμα Ασφαλιστικών Σπουδών και το Ετήσιο Χρηματοοικονομικό Πρόγραμμα (Diploma in Insurance/CII) του Ε.Ι.Α.Σ., το Ετήσιο Πρόγραμμα Ασφαλιστικών Σπουδών του Ε.Π.Ι. καθώς και στους κατέχοντες το Δίπλωμα Ασφαλιστικών Σπουδών (Δ.Α.Σ.). Καταβάλλεται επίδομα 10% επί του βασικού μισθού στους πτυχιούχους Associateship (Advanced Diploma in Insurance/ACII).

Σε περίπτωση που ο εργαζόμενος είναι κάτοχος περισσότερων του ενός εκ των προβλεπομένων στην παρούσα παράγραφο πιστοποιητικών, το ως άνω επίδομα καταβάλλεται σ' αυτόν μία μόνο φορά (το μεγαλύτερο).

Το ως άνω επίδομα ασφαλιστικών σπουδών καταβάλλεται σωρευτικό και δε συμψηφίζεται, εάν συντρέχει, με επίδομα διδακτορικού, Master's, ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

Άρθρο 4

Χρόνος Εργασίας

Καθιερώνεται εβδομάδα 5 ημερών εργασίας. Οι εβδομαδιαίες ώρες εργασίας είναι 39. Το ωράριο είναι συνεχές με εξαίρεση τους εργαζόμενους στα υποκαταστήματα και περιφερειακά γραφεία των ασφαλιστικών επιχειρήσεων όπου μπορεί να υπάρχει και απογευματινή εργασία.

Άρθρο 5

Οδοιπορικά εκτός έδρας

1. Εισπράκτορες και άλλοι μισθωτοί που είναι υποχρεωμένοι από την εργασία που τους έχει ανατεθεί να μετακινούνται εκτός γραφείου κατά κύρια απασχόληση, δικαιούνται επί πλέον του εις χρήμα μισθού τους και μηνιαία αποζημίωση € 20 από 6.02.2019.

2. Μισθωτοί μετακινούμενοι και διανυκτερεύοντες εκτάκτως εκτός της έδρας της εργασίας τους για υπηρεσιακούς Λόγους, δικαιούνται εκτός των οδοιπορικών των εξόδων και ημερήσια αποζημίωση ίση με το 1/25 του μισθού τους_προσαυξημένο κατά 25%, εφόσον απομακρύνονται πάνω από 150 χιλιόμετρα από την έδρα τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΘΥΓΑΤΡΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Άρθρο 1

Βασικοί μισθοί προσωπικού

1.1. Τα κλιμάκια των βασικών μισθών των εργαζομένων στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις θυγατρικές τραπεζών (κύριο και βοηθητικό προσωπικό), για τα χρονικά διαστήματα από 6.02.2019 έως 6.02.2021 , διαμορφώνονται ως εξής:

Πίνακας 1	
ΚΛΙΜΑΚΙΟ	
0	970
1	973
2	976
3	979
4	982
5	985
6	988
7	991
8	994
9	1008
10	1018
11	1030
12	1039
13	1043
14	1052
15	1060
16	1066
17	1070
18	1074
19	1075
20	1087

21	1096
22	1110
23	1123
24	1131
25	1143
26	1154
27	1163
28	1178
29	1181
30	1195
31	1207
32	1215
33	1221

Για κάθε χρόνο παραμονής στα καταληκτικά κλιμάκια του μισθολογίου και μέχρι οκτώ (8) χρόνια, οι βασικοί μισθοί διαμορφώνονται ως εξής:

Πίνακας 2

Από 26.02.2019	
1 ^η	1226
2 ^η	1228
3^η	1229
4^η	1230
5 ^η	1231
6 ^η	1232
7 ^η	1234
8^η	1235

1.2. ΠΡΟΫΠΗΡΕΣΙΑ

Χρόνος υπηρεσίας με βάση τον οποίο υπολογίζονται οι βασικοί μηνιαίοι μισθοί, είναι ο χρόνος πραγματικής υπηρεσίας και ο χρόνος προϋπηρεσίας.

α) Χρόνος πραγματικής υπηρεσίας θεωρείται και ο χρόνος κατά τον οποίο ο εργαζόμενος δεν παρέχει μεν εργασία, αλλά διατηρεί σύμφωνα με το νόμο το δικαίωμα στις αποδοχές του (ετήσια νόμιμη άδεια, ασθένεια, χρόνος υπερημερίας εργοδότη, χρόνος άδειας τοκετού κ.λπ.)

β) Χρόνος προϋπηρεσίας θεωρείται ο χρόνος που διανύθηκε σε οποιαδήποτε ασφαλιστική εταιρεία, φορέα κ.λπ. ως άρθρο 1 παρούσας ΣΣΕ, σε καθήκοντα ομότιμα ή

συναφή με αυτά που ανήκουν στην ήδη κατεχόμενη θέση. Ο χρόνος προϋπηρεσίας αποδεικνύεται με την κατάθεση των σχετικών πιστοποιητικών, ή αν δεν υπάρχουν αυτά, από τα ασφαλιστικά βιβλιάρια. Αν τα πιστοποιητικά προϋπηρεσίας κατατεθούν στον εργοδότη μέσα σε 6 μήνες από την πρόσληψη, ο εργοδότης υποχρεούται να συνυπολογίσει την προϋπηρεσία αναδρομικά από την πρόσληψη. Σε περίπτωση που ο εργαζόμενος καταθέσει τα πιστοποιητικά μετά τη λήξη της 6μηνης προθεσμίας αλλά σε δύο χρόνια από την πρόσληψη, ο εργοδότης αναγνωρίζει την προϋπηρεσία από την ημερομηνία κατάθεσης των πιστοποιητικών. Σε περίπτωση που ο εργαζόμενος καταθέσει τα πιστοποιητικά μετά τη λήξη της διετίας δεν αναγνωρίζεται η προϋπηρεσία.

Πίνακας 1

1.3. Τα παραπάνω ισχύουν για απασχόληση κατά το πλήρες ωράριο που προβλέπει ο νόμος ή η σύμβαση αυτή - όποιο είναι μικρότερο - ή τυχόν ακόμη μικρότερο συγκεκριμένης επιχείρησης. Για τους απασχολούμενους επί μικρότερο χρόνο, οι βασικοί μηνιαίοι μισθοί μειώνονται ανάλογα με το χρόνο απασχόλησης.

Άρθρο 2

Βασικοί μισθοί

Διευθυντών και Υποδιευθυντών

ΒΑΣΙΚΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ - ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ Από	
26.02.2019	
ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ	ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ
1662	1445

Οι ανωτέρω βασικοί μισθοί των Διευθυντών και Υποδιευθυντών για κάθε χρόνο παραμονής τους μετά το 33ο κλιμάκιο ή για κάθε χρόνο παραμονής τους στο βαθμό, διαμορφώνονται ως εξής:

Πίνακας 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ		ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ	
παραμονή	1/5/2010	παραμονή	1/5/2010
1η	1679	1η	1459
2η	1696	2η	1474
3η	1713	3η	1489
4η	1730	4η	1503

5η	1747	5η	1519
6η	1764	6η	1534
7η	1782	7η	1549
8η	1800	8η	1565

Άρθρο 2α

Επίδομα πολυετούς υπηρεσίας

α) Καταβάλλεται επίδομα πολυετούς υπηρεσίας, ως ποσοστό επί του βασικού μισθού του κλιμακίου στο οποίο βρίσκεται ο εργαζόμενος. Το επίδομα αυτό ισούται με το γινόμενο του βασικού μισθού του κλιμακίου στο οποίο βρίσκεται ο υπάλληλος επί τον εκάστοτε συντελεστή (ποσοστό) πολυετίας επί τα συμπληρωμένα έτη υπηρεσίας, όπως αυτή ορίζεται σύμφωνα με την παρ. β του παρόντος άρθρου και με ανώτατο όριο τα 35 έτη.

β) Ως χρόνος υπηρεσίας για την καταβολή του επιδόματος αυτού, λογίζεται η υπηρεσία στον τελευταίο εργοδότη καθώς και η μέχρι πέντε (5) έτη προϋπηρεσία σε οποιονδήποτε άλλον εργοδότη του ασφαλιστικού κλάδου.

γ) Για κάθε συμπληρωμένο έτος υπηρεσίας, όπως αυτή ορίζεται παραπάνω σύμφωνα με την παρ. β του παρόντος ο συντελεστής (ποσοστό) πολυετίας διαμορφώνεται σε 1,30%.

δ) Για την καταβολή του παραπάνω επιδόματος στον εργαζόμενο, απαραίτητη προϋπόθεση είναι να έχει συμπληρωμένα έτη υπηρεσίας (όπως αυτή ορίζεται σύμφωνα με τα παραπάνω στην παρ. β) από 6/02/2019 σε τρία (3) έτη υπηρεσίας και προϋπηρεσίας.

ε) Οι ρυθμίσεις του άρθρου αυτού ισχύουν και εφαρμόζονται σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 4 της ΠΥΣ 6/2012 (ΔΑ 1/2018 και 2/2018 της Πενταμελούς Επιτροπής Διαιτησίας του ΟΜΕΔ).

Άρθρο 3

Επιστημονικά επιδόματα

1) Επίδομα Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων

Για τους πτυχιούχους Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων Πανεπιστημιακού και Τεχνολογικού τομέα (ΑΕΙ & ΤΕΙ) εσωτερικού και ισοτίμων εξωτερικού, αναγνωρισμένων από τον εκάστοτε αρμόδιο φορέα της ελληνικής πολιτείας,

καταβάλλεται από 6.02.2019 επίδομα πτυχίου ίσο με ποσοστό **18%** επί του εκάστοτε βασικού μισθού του εργαζόμενου.

2) Για τους πτυχιούχους σχολών Ανώτερης εκπαίδευσης πρώην ΤΕΙ(ΚΑΤΕΕ), καταβάλλεται από 6.02.2019 επίδομα πτυχίου ίσο με ποσοστό **10%** επί του εκάστοτε βασικού μισθού του εργαζόμενου.

3) Επίδομα Διδακτορικού

Για τους κατόχους διδακτορικού τίτλου σπουδών, εκπαιδευτικών ιδρυμάτων εσωτερικού ή ισοτίμων εξωτερικού, αναγνωρισμένων από τον εκάστοτε αρμόδιο φορέα της ελληνικής πολιτείας, καταβάλλεται από 6/02/2019 επίδομα πτυχίου ίσο με ποσοστό **28%** επί του εκάστοτε βασικού μισθού του εργαζόμενου.

4) Επίδομα Master

Για τους κατόχους μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών επιπέδου Master, εκπαιδευτικών ιδρυμάτων εσωτερικού ή ισοτίμων εξωτερικού, αναγνωρισμένων από τον εκάστοτε αρμόδιο φορέα της ελληνικής πολιτείας, καταβάλλεται από **6.02.2019** επίδομα πτυχίου ίσο με ποσοστό **23%** επί του εκάστοτε βασικού μισθού του εργαζόμενου.

Για τα παραπάνω περιγραφόμενα επιδόματα 1), 2), 3), 4) ισχύουν τα εξής:

Για τους πτυχιούχους ΤΕΙ/ΚΑΤΕΕ, που γίνονται κάτοχοι μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών, τα ανωτέρω ποσοστά 25% και 30% καταβάλλονται εφόσον ο μεταπτυχιακός τίτλος δίνεται από τις παραπάνω αναφερόμενες σχολές ΤΕΙ/ΚΑΤΕΕ ή από σχολές ΑΕΙ εσωτερικού ή ισοτίμες εξωτερικού αναγνωριζόμενες από τον εκάστοτε αρμόδιο φορέα της ελληνικής πολιτείας.

Στους κατόχους πτυχίου Διδακτορικού, Master's, ΑΕΙ και ΤΕΙ ή ΚΑΤΕΕ, καταβάλλεται μόνο το επίδομα που αντιστοιχεί στον ανώτερο κύκλο σπουδών συμψηφιζομένου του τυχόν κατωτέρου επιδόματος.

Στους κατόχους περισσότερων του ενός τίτλου σπουδών της ίδιας βαθμίδας καταβάλλεται μία φορά το επίδομα που αναλογεί στη βαθμίδα του πτυχίου τους.

5) Επίδομα ασφαλιστικών σπουδών:

Καταβάλλεται επίδομα 8% επί του βασικού μισθού στους κατέχοντες πιστοποιητικό σπουδών για το Ετήσιο Πρόγραμμα Ασφαλιστικών Σπουδών και το Ετήσιο Χρηματοοικονομικό Πρόγραμμα (Diploma in Insurance /CII) του Ε.Ι.Α.Σ., το Ετήσιο Πρόγραμμα Ασφαλιστικών Σπουδών του Ε.Π.Ι. καθώς και στους κατέχοντες το Δίπλωμα Ασφαλιστικών Σπουδών (Δ.Α.Σ.). Καταβάλλεται επίδομα 10% επί του βασικού μισθού στους πτυχιούχους Associateship (Advanced Diploma in Insurance/ACII).

Σε περίπτωση που ο εργαζόμενος είναι κάτοχος περισσότερων του ενός εκ των προβλεπόμενων στην παρούσα παράγραφο πιστοποιητικών, το ως άνω επίδομα καταβάλλεται σ' αυτόν μία μόνο φορά (το μεγαλύτερο).

Το ως άνω επίδομα ασφαλιστικών σπουδών καταβάλλεται σωρευτικό και δε συμψηφίζεται, εάν συντρέχει, με επίδομα διδακτορικού, Master's, ΑΕΙ ή ΤΕΙ.

Άρθρο 4

Επίδομα τοκετού

Από 6.02.2019 το επίδομα τοκετού ορίζεται στο ποσό των 1.000 ευρώ. Χορηγείται με την προσκόμιση της ληξιαρχικής πράξης γέννησης. Το ποσόν αυτό συμψηφίζεται με τα ποσά που καταβάλλονται για την ίδια αιτία από τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, και από τυχόν προγράμματα ομαδικής ασφάλισης της Επιχείρησης.

Σε κάθε περίπτωση ο εργαζόμενος δεν μπορεί να λαμβάνει ποσό μικρότερο των 685 ευρώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΚΟΙΝΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΠΟΥ ΥΠΑΓΟΝΤΑΙ

ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΣΕ

Άρθρο 1

Επίδομα Γάμου

Καταβάλλεται επίδομα γάμου ποσοστού 10% επί του βασικού μισθού του εργαζομένου. Το επίδομα αυτό καταβάλλεται στους εργαζομένους ανεξαρτήτως φύλου, έστω και αν αμφότεροι οι σύζυγοι υπάγονται στην παρούσα ρύθμιση.

Άρθρο 2

Επίδομα Τέκνων

Καταβάλλεται επίδομα τέκνων ποσοστού 7% για κάθε παιδί επί του βασικού μισθού του μισθολογικού κλιμακίου που βρίσκεται ο εργαζόμενος. Το επίδομα αυτό καταβάλλεται μέχρι ότου το παιδί συμπληρώσει το 20ο έτος της ηλικίας του και συνεχίζει να καταβάλλεται μέχρις ότου το παιδί συμπληρώσει το 25ο έτος της ηλικίας του, εφόσον φοιτά σε ΑΕΙ ή ΤΕΙ ή το 22ο εφόσον φοιτά σε επαγγελματική σχολή (ΙΕΚ).

Το επίδομα τέκνων καταβάλλεται σε αμφότερους τους γονείς ακόμη και σε περίπτωση κατά την οποία εργάζονται και οι δύο και υπάγονται στην παρούσα σύμβαση. Το επίδομα παιδιών καταβάλλεται και στις ανύπαντρες μητέρες.

Άρθρο 3

Αποζημίωση εξόδων Βρεφονηπιακού σταθμού

Χορηγείται για κάθε παιδί προσχολικής ηλικίας αποζημίωση ποσού 180 ευρώ μηνιαίως, επί 12 μήνες για κάθε χρόνο και με την προσκόμιση της σχετικής απόδειξης μηνιαίας δαπάνης από το βρεφονηπιακό σταθμό. Ευνοϊκότερες ρυθμίσεις ανά επιχείρηση δεν θίγονται και εξακολουθούν να ισχύουν.

Άρθρο 4

Επίδομα τέκνων και προστατευόμενων μελών με ειδικές ανάγκες

Στους υπαγόμενους στην παρούσα ΣΣΕ εργαζόμενους που έχουν τέκνα με πνευματική ή σωματική ή ψυχική αναπηρία και η οποία πιστοποιείται σύμφωνα με τα οριζόμενα, στο άρθρο 8 του Ν. 1483/1984 χορηγείται: από 6.02.2019 επίδομα 16% με ελάχιστη βάση υπολογισμού το 25ο κλιμάκιο του μισθολογίου, του κεφαλαίου 2 άρθρο 1 πίνακας 1 και το 25ο κλιμάκιο του μισθολογίου του κεφαλαίου 3 άρθρο 1 πίνακας 1. Ομοίως χορηγείται το ανωτέρω επίδομα και στους εργαζόμενους που έχουν προστατευόμενα μέλη με ειδικές ανάγκες εφόσον τα προστατευόμενα μέλη στερούνται εισοδήματος ή το τυχόν εισόδημά τους δεν υπερβαίνει το ποσόν της κατώτατης χορηγούμενης σύνταξης του ΙΚΑ. Το επίδομα αυτό, καθώς και το επίδομα τέκνου και παιδικής μέριμνας, ειδικά για τα τέκνα που εμπίπτουν στην κατηγορία του παρόντος άρθρου, δεν διακόπτεται με την ενηλικίωση του τέκνου ή του προστατευομένου μέλους, πλην των περιπτώσεων εκείνων που εργάζονται ή έχουν εισόδημα σύμφωνα με τα προαναφερόμενα.

Άρθρο 5

Μειωμένο ωράριο σε εργαζόμενους με αναπηρία 67% και άνω καθώς και σε παραπληγικούς και τετραπληγικούς

Οι εργαζόμενοι που έχουν ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω ή πάσχουν από παραπληγία ή τετραπληγία έχουν μειωμένο ωράριο μιας ώρας την ημέρα, είτε κατά την προσέλευση είτε κατά την αποχώρησή τους.

Άρθρο 6

Ετήσια κανονική άδεια

Τα συμβαλλόμενα μέρη έχοντας υπόψη τα όσα ορίζονται σε σχετικές διατάξεις νόμων, Υ.Α., ΕΓΣΣΕ κ.λ.π. ως προς την λήψη της ετήσιας κανονικής άδειας συμφωνούν τα εξής:

Οι εργαζόμενοι που υπάγονται στην παρούσα ΣΣΕ με σχέση εξαρτημένης εργασίας οποιασδήποτε μορφής δικαιούνται ετήσια κανονική άδεια με αποδοχές ανάλογα με τα συμπληρωμένα έτη υπηρεσίας και προϋπηρεσίας ανεξαρτήτως εργοδότη ως εξής:

- α) Για 1 συμπληρωμένο έτος, 21 εργάσιμες ημέρες ετησίως,
- β) Για 2 έως 4 συμπληρωμένα έτη, 22 εργάσιμες ημέρες ετησίως,
- γ) Για 5 συμπληρωμένα έτη, 23 εργάσιμες μέρες ετησίως.
- δ) Για 10 συμπληρωμένα έτη, 25 εργάσιμες μέρες ετησίως,
- ε) Για 25 συμπληρωμένα έτη, 26 εργάσιμες μέρες ετησίως,
- στ) Για 28 συμπληρωμένα έτη, 27 εργάσιμες μέρες ετησίως.

Ως προς τα λοιπά εξακολουθούν να ισχύουν και να εφαρμόζονται τα σχετικά με την ετήσια κανονική άδεια οριζόμενα στην εργατική νομοθεσία, και την ΕΓΣΣΕ.

Άρθρο 7

Συνδικαλιστικές άδειες - διευκόλυνση συνδικαλιστικής δράσης

α) Συνολικά έξι (6) μέλη του Εκτελεστικού Συμβουλίου ή του Γενικού Συμβουλίου της Ο.Α.Σ.Ε., απαλλάσσονται με υπόδειξη της για την διεκπεραίωση των συνδικαλιστικών τους δραστηριοτήτων, από την υπηρεσία των εταιρειών στις οποίες έκαστος παρέχει τις εργασίες του, χωρίς περιορισμό ή ανώτερο όριο απαλλαγής ανά εταιρεία και για το χρονικό διάστημα που κατέχουν το αξίωμα αυτό με πλήρεις αποδοχές και πλήρη διατήρηση των ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων. Δεν θίγονται απαλλαγές που ισχύουν με οποιονδήποτε τρόπο για συνδικαλιστικά στελέχη στα σωματεία δύναμης Ο.Α.Σ.Ε.

β) Στα 9 μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου Υπαλλήλων Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων (ΣΥΑΕ) χορηγείται συνολική μηνιαία απαλλαγή 120 ωρών μετ' αποδοχών, επιμεριζόμενη κάθε μήνα μεταξύ των μελών του Δ.Σ. ανάλογα με τις αρμοδιότητες και τις εκάστοτε ανάγκες και λειτουργίες του ΣΥΑΕ. Η απαλλαγή αυτή δεν δύναται να υπερβαίνει τις 30 ώρες συνολικά το μήνα για κάθε έκαστο μέλος και χορηγείται κατόπιν εγγράφου γνωστοποίησεως του ΣΥΑΕ προς την Εταιρεία, η οποία κοινοποιείται στην ΕΑΕΕ.

γ) Ο Σύλλογος Υπαλλήλων Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων (ΣΥΑΕ), δικαιούται να έχει πίνακες ανακοινώσεων για τους σκοπούς του στους τόπους εργασίας. Ο χώρος ανάρτησης των πινάκων, καθορίζεται με συμφωνία μεταξύ εργοδότη και της διοίκησης του Συλλόγου.

δ) Όλες οι εταιρείες είναι υποχρεωμένες να παρακρατούν κατά την πληρωμή της μισθοδοσίας τη συνδρομή των μελών Πρωτοβαθμίων Συνδικαλιστικών Οργανώσεων και να την αποδίδουν σ' αυτές.

Για να γίνεται παρακράτηση της συνδικαλιστικής συνδρομής απαιτείται έγγραφη δήλωση του σωματείου προς την επιχείρηση. Με την ίδια δήλωση πρέπει να γνωστοποιήσει το σωματείο το ποσό της συνδρομής τη συχνότητα της παρακράτησης

(π.χ. κάθε μήνα, κάθε εξάμηνο) και τον λογαριασμό, στον οποίο θα κατατίθενται τα παρακρατούμενα ποσά, υπέρ του Σωματείου και ενδεχομένως, κατά ορισμένο ποσοστό ή ποσόν, υπέρ δευτεροβαθμίων οργανώσεων, στις οποίες αυτό ανήκει ή και υπέρ της Γ.Σ.Ε.Ε. Η δήλωση πρέπει να επαναλαμβάνεται, όταν μεταβάλλονται αυτά τα στοιχεία.

Η δήλωση με την οποία τα μέλη του Σωματείου δηλώνουν προς την επιχείρηση, ότι θέλουν να γίνεται παρακράτηση της συνδρομής τους, όπως και ανάκληση αυτής της δήλωσης, μπορεί να γίνει και μέσω του Σωματείου.

Άρθρο 8

Ενίσχυση επιμορφωτικών – ερευνητικών δραστηριοτήτων της Ο.Α.Σ.Ε.

Οι ασφαλιστικές εταιρίες που υπάγονται στην παρούσα ΣΣΕ και για το χρόνο ισχύος της ενισχύουν με το ποσό των 20.000 ευρώ για κάθε έτος τα ερευνητικά - επιμορφωτικά προγράμματα της Ο.Α.Σ.Ε. και του Ινστιτούτου Εργασίας της Ο.Α.Σ.Ε. Στην αρχή κάθε έτους η Ο.Α.Σ.Ε. θα ενημερώνει την Ε.Α.Ε.Ε. για τον κατ' εκτίμηση προϋπολογισμό των σχετικών δραστηριοτήτων του έτους. Η υλοποίηση των εξόδων θα διαπιστώνεται απολογιστικά με την προσκόμιση, από πλευράς Ο.Α.Σ.Ε., των σχετικών παραστατικών και των ανάλογων εγκριτικών αποφάσεων των αρμοδίων οργάνων της Ο.Α.Σ.Ε. και του ΙΝΕ-ΟΑΣΕ.

Το ποσόν αυτό θα καταβληθεί στην Ο.Α.Σ.Ε. από τις εταιρίες που υπάγονται στην παρούσα ΣΣΕ, για μεν το έτος 2019 εντός δύο μηνών από την υπογραφή της και για το έτος 2020 μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου 2020. Το ποσό αυτό θα κατανέμεται μεταξύ των ασφαλιστικών εταιριών για τις οποίες ισχύει η παρούσα σύμβαση με κριτήριο τον αριθμό των εργαζομένων με σχέση εξαρτημένης εργασίας σε κάθε εταιρία κατά την 1η Ιανουαρίου του έτους για το οποίο καταβάλλεται η ενίσχυση.

Η Ε.Α.Ε.Ε. αναλαμβάνει να εξεύρει το ποσό που αναλογεί σε κάθε εταιρία μέλος της με βάση το ως άνω κριτήριο και να γνωστοποιεί την κατανομή αυτή έγκαιρα στις υπόχρεες εταιρίες και στην Ο.Α.Σ.Ε.

Άρθρο 9

Πολιτιστικές και Αθλητικές δραστηριότητες

Οι ασφαλιστικές εταιρίες που υπάγονται στην παρούσα ΣΣΕ χορηγούν οικονομική ενίσχυση στην Ο.Α.Σ.Ε. για πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες ποσού 55.000 ευρώ για κάθε έτος ισχύος της.

Το ποσόν αυτό θα καταβληθεί στην Ο.Α.Σ.Ε. από τις εταιρίες που υπάγονται στην παρούσα ΣΣΕ για μεν το έτος 2019 εντός δύο μηνών από την υπογραφή της παρούσας ΣΣΕ, για δε το έτος 2020 μέχρι το τέλος 2020. Το ποσό αυτό θα κατανέμεται μεταξύ των ασφαλιστικών εταιριών για τις οποίες ισχύει η παρούσα σύμβαση με κριτήριο τον

αριθμό των εργαζομένων με σχέση εξαρτημένης εργασίας σε κάθε εταιρία κατά την 1η Ιανουαρίου του έτους για το οποίο καταβάλλεται η ενίσχυση.

Η ΕΑΕΕ αναλαμβάνει να εξεύρει το ποσό που αναλογεί σε κάθε εταιρία μέλος της με βάση το ως άνω κριτήριο και να γνωστοποιεί την κατανομή αυτή έγκαιρα στις υπόχρεες εταιρίες και στην ΟΑΣΕ.

Άρθρο 10 **Ενοίκιο Ο.Α.Σ.Ε**

Οι ασφαλιστικές εταιρίες που υπάγονται στην παρούσα ΣΣΕ καταβάλουν το ποσό του ενοικίου των γραφείων της Ο.Α.Σ.Ε. αναπροσαρμοζόμενο κατά το ποσοστό αναπροσαρμογής της σύμβασης μισθώσεως.

Το ποσό του ετησίου ενοικίου θα καταβληθεί στην Ο.Α.Σ.Ε. από τις εταιρίες που υπάγονται στην παρούσα ΣΣΕ, για μεν το έτος 2019 εντός δύο μηνών από την υπογραφή της και για το έτος 2020 μέχρι το τέλος 2020. Το ποσό αυτό θα κατανέμεται μεταξύ των ασφαλιστικών εταιριών για τις οποίες ισχύει η παρούσα σύμβαση με κριτήριο τον αριθμό των εργαζομένων με σχέση εξαρτημένης εργασίας σε κάθε εταιρία κατά την 1η Ιανουαρίου του έτους για το οποίο καταβάλλεται η ενίσχυση.

Η Ε.Α.Ε.Ε. αναλαμβάνει να εξεύρει το ποσό που αναλογεί σε κάθε εταιρία μέλος της, με βάση το ως άνω κριτήριο και να γνωστοποιεί την κατανομή αυτή έγκαιρα στις υπόχρεες εταιρίες και στην ΟΑΣΕ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Τελικές διατάξεις

1. Ευνοϊκότεροι όροι και συνθήκες εργασίας, ρυθμίσεις, μισθολογικές και πάσης φύσεως θεσμικές ή λοιπές παροχές που έχουν θεσπιστεί με διατάξεις νόμων, με την ΕΓΣΣΕ, με ατομικές συμβάσεις, καθώς και με διατάξεις Κανονισμών Εργασίας, Οργανισμών Προσωπικού Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων, δεν θίγονται από τη παρούσα, αλλά εξακολουθούν να ισχύουν και να εφαρμόζονται.

2. Για τους εργαζομένους που υπάγονται στην παρούσα εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις περί αδειών, επιδόματος αδείας και επιδομάτων εορτών. Για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται ειδικώς, εφαρμόζονται οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Έναρξη Ισχύος

Η ισχύς της παρούσας αρχίζει από την 6.02.2019 (επόμενη αίτησης μεσολάβησης 5.02.2019) και λήγει την 5.02.2021.

Ημερομηνία Κατάθεσης στον Ο.Μ.Ε.Δ.: 12 Οκτωβρίου 2020

Η ΤΡΙΜΕΛΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥΤΖΙΑΡΑΚΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΜΑΡΙΚΑ (ΜΙΡΚΑ) ΚΑΖΙΤΟΡΗ

ΙΩΑΚΕΙΜ ΣΜΥΡΝΙΩΤΗΣ